

சிந்துவெளி முத்திரைகள் கூறும்
அருள்மிகு
சிவபெருமான் மகிமைகள்

நூலாசிரியர்கள்

தி.லெ.சுபாஸ் சந்திர போஸ்
சந்திரா சுபாஸ் அனிதா குமார்
மா.பாண்டூரங்கன்

**சிந்து சமவெளி முத்திரைகள் கூறும்
அருள்மிகு
சிவபெருமான் மகிமைகள்**

நூலாசிரியர்கள்

தி.லெ.சுபாஸ் சந்திர போஸ்

சந்திரா சுபாஸ்

அனிதா குமார்

மா.பாண்டுராங்கன்

வெளியீடு

நூல் விபரங்கள்

நூலின் பெயர்	: சிந்து சமவெளி முத்திரைகள் கூறும் அருள்மிகு சிவபெருமான் மகிமைகள்
நூலின் தன்மை	: வாழ்வியல்
நூல் உரிமை	: தி.லெ.சுபாஸ் சந்திர போஸ்
முதல் பதிப்பு	: 02.09.2019
அச்சு எழுத்து	: செந்தமிழ் 015
அளவு	: 14.0 புள்ளி
பக்கங்கள்	: 60
நூல் விலை	: உருபா 90/=

அச்சிட் டோர்:

தி பிரிண்டிங் பிரஸ், 6, ரேஸ் கோர்ஸ் ரோடு, திருச்சி-620 023.

வெளியீடு:

தொ(ல்)லியல் ஆய்வு மையம்

சந்திர போஸ் அறக்கட்டளை உட்பிரிவு

3,43.பி. புதுரெட்டித் தெரு, பீமநகர்,

திருச்சிராப்பள்ளி-620 001

கைப்பேசி எண்: 91 9080650420

அட்டைப்படம் வடிவமைப்பு: தி.லெ.சுபாஸ் சந்திர போஸ்

இறைவணக்கம்

தன் குருவாய்த் தோன்றும் சிவபெருமான் வணக்கம்

என்னுடைய மனது புத்தியிருந்த சரீர மெல்லாம்

என்னுடைய யறிவி னாலே யிரவிமுன் நிமமே யாக்கி

என்னுடைய நீயு நானு மேகமென றைக்கியஞ் செய்ய

என்னுடையக் குருவாய்த் தோன்று மீசனை யிறைஞ்சி னேனே

- கைவல்லிய நவநீதம்-4

பொருள்: ஏற்பட்டதான என்னுடைய மனம், புத்தி, ஞானேந்திரியங்கள், ஸ்தூல, சூட்சும, காரண சரீரங்களெல்லாம், சீவபோத நிவர்த்தியின் கண் தோன்றிய சுத்த-போதத்தினாலே, ஆதவன்முன் பனியானது எங்ஙனம் அபாவமாகுமோ அங்ஙனம் போத ஆதவன் முன் ஆரோபங்கள் அனைத்தும் அபாவமாக்கி, பரம்ம ஸ்வரூபமாகிய நீயும், கூடஸ்த ஸ்வரூபாகிய நானும் (நீயே நான் எனவே நானே நீயென்று) ஏகமாக வாத்துவைதமென்று உபதேசித்து அருள்வான் வேண்டி, போதமாகிய எனது சுத்த மனதிற்கு அன்புடன் இயைந்த ஞானாசாரிய மூர்த்தமாய் வெளிப்படும், ஈஸ்வர ஸ்வரூபமான பரம்மத்தை வணங்குனேன்.

வணங்குனேன் என்றச் சொல் இறந்த காலத்தைக் காட்டுகின்றதுடன் நிகழ்காலமும் தொக்கிநிற்கின்றது எனப் பொருள்படும்.

பொருளடக்கம்

	பக்கம் எண்
01. பதிப்புரை	05
02. முன்னுரை	06
03. சிந்துவெளி நாகரிகம்	07
04. அருள்மிகு சிவபெருமான்	12
05. பிச்சாடனன் புராணம்	15
06. திருமந்திரம்	20
07. பழந்தமிழர் மரபு	22
08. பிச்சாண்டி தேவி மாதா அன்னபூரணி	24
09. பிச்சாடணர் பாடல்	25
10. சிந்து சமவெளிநகர அடையாளக்குறிகள்	28
11. சிந்துவெளி முத்திரைகள்	29
12. முடிவுரை	58
13. ஆய்வுக்குரிய நூல்கள்	59

பதிப்புரை

சிந்து சமவெளி முத்திரைகள் கூறும் அருள்மிகு சிவபெருமான் மகிமைகள் என்னும் தலைப்புடைய இந்நூல் 7500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதாகக் கருதப்படுவதும், படித்தறிய இயலாதவை எனக் கூறுப்படுவதுமான முத்திரைகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள குறியீடுகளையும், எழுத்துக்களையும் படித்துக் காட்டி அருள்மிகு சிவபெருமான் மகிமைகளை மெய்யப்பன் தமிழ் அகராதியின் துணையுடன் விளக்குகிறது.

உள்ளுவது எல்லாம் உயர்வுள்ளல் (திருக்குறள் -595) என்பதற்கிணங்க இந்நூலின் முதன்மை ஆசிரியரான தி.லெ.சுபாஸ் சந்திர போஸ் அவர்களின் ஆர்வமும், தன்னம்பிக்கையும், விடா முயற்சியும், கடுமையான உழைப்பும் பாராட்டுதலுக்குரியது.

இந்நூல், இந்திய திருநாட்டின் அங்கமாகத் திகழ்ந்த சிந்து சமவெளி நாகரிகப் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள் பழந்தமிழர்கள் என்பதையும் அம்மக்கள் சைவ சமயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதையும் உறுதி செய்கிறது. மேலும் இந்நூல் சிவனடியார்களுக்கு விலைமதிப்பற்றதொருப் பொருளறை என்னும் கருவூலமாகும்.

இந்நூல் குன்றின் மீது ஏற்றிவைத்த விளக்கின் ஒளிபோல அறியாமை என்னும் இருட்டிலிருந்து ஞானம் என்னும் வெளிச்சத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் என்றாலது மிகையாகாது..

தொல்லியல் ஆய்வு மையம்,

சந்திர போஸ் அறக்கட்டளை,

02.09.2019

திருச்சிராப்பள்ளி-620 001.

முன்னுரை

தமிழகத்திலுள்ள சிவாலயங்கள் எண்ணிக்கையில் அடங்காதவை. அவற்றில் குறிப்பாக அருள்மிகு பிச்சாடனன் என்ற பெயரில் திருக்கோயில்களைக் காண்பது அரிது. எனினும் திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து சென்னை எழும்பூர் செல்லும் தொடர்வண்டிப் பாதையில் திருவரங்கத்தையடுத்து கொள்ளிட நதியின் வடகரையில் பிச்சாண்டார் கோயில் என்ற பெயரில் தொடர்வண்டி நிலையம் ஒன்றுள்ளது.

ஆனால் அப்பகுதியில் பிச்சாண்டார் கோயில் என்ற பெயரில் ஒரு கோயில் இருப்பதற்கான சுவடுகளைக் காண இயலாது. எனினும் உத்தமர் (கடவுள்) கோயில் என்றப் பெயரில் பிரமன். விட்டுணு, உருத்திரர் (சிவன்) ஆகிய மும்மூர்த்திகளின் திருக்கோயில் ஒன்றுள்ளது. அப்படியானால் பிச்சாண்டார் எனும் பிச்சாடனன் யார்? அவரது மகிமைகள் யாவை? போன்ற கேள்விகளுக்கு விடை காண்பது அவசியமாகிறது.

உலக நாகரிகங்களில் முதன்மையானதாகவும், 7500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதாகவும் கருதப்படும் சிந்து சமவெளி நாகரிகப் பகுதியில் மேற்கொண்ட அகழாய்வுகளின் போது கண்டெடுக்கப்பட்ட முத்திரைகளில் சிவபெருமானின் வெளிப்பாடுகளான பினாகபாணி, சண்டேசன், பிச்சாடனன் திருவுருங்களும் அவர்களது மகிமைகளும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது எமது தேடலின் பயனாக ஆராய்ந்தறியப்பட்டன. அங்ஙனம் அறியப்பட்டவற்றைத் தொகுத்துத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகுக்கு வழங்க வேண்டும் என்ற உள்ளுணர்வே சிந்துவெளி முத்திரைகள் கூறும் அருள்மிகு சிவபெருமான் மகிமைகள் என்னும் இந்நூல் உருவாகுவதற்கு மூலக் காரணமாகும்

சிந்து சமவெளி நாகரிகம்

சிந்து சமவெளி

சிந்து சமவெளி என்பது இந்திய துணைக் கண்டத்தின் வடமேற்கு திசையிலிருந்த ஒரு நிலப்பகுதி. அந்நிலப்பகுதி தற்கால இந்தியாவின் வடமேற்குப் பகுதியும், பலூச்சிஸ்தான் உள்ளடங்கிய பாகிஸ்தானின் முழுப்பகுதியும், ஆப்கானிஸ்தான், ஈரான் ஆகிய இருநாடுகளின் எல்லைப் பகுதிகளையும் உள்ளடங்கியது. அந்நிலப் பகுதியில் சிந்து நதி பாய்ந்தோடியதால் சிந்து சமவெளி எனப் பெயர் பெற்றுள்ளது.

சிந்து நதி

ஐந்து நதிகளான சிந்து, (சீலம்+சீனாப்), பியாஸ், சட்லச், இரவி ஆகியவை ஒருங்கிணைந்த சிந்து நதி 12,60,000 சதுர கி. மீ. பரந்த நிலப்பகுதிக்கு நீர்வளம் தரும் ஒரு சீவ (ஜீவ) நதியாகும்.

இந்தச் சீவநதியானது, கிழக்கு ஆப்பிரிக்கா நாடுகளில் ஒன்றான கென்யாவிலுள்ள உலகின் மிகப் பெரிய நீர்தேக்கமான விக்டோரிய ஏரியிலிருந்து எகிப்து நாட்டில் பாய்ந்தோடும் நைல் நதியைவிட இருமடங்கும், ஒருங்கிணைந்த டிகிரிஸ், இப்ரட்டஸ் ஆகிய இரண்டு நதிகளை விட மும்மடங்கும், உலகளவில் அதிக அளவில் நீர் பாய்ந்தோடும் நதிகளில் இருபத்தொன்றாவது நதியுமாகும்.

சிந்து சமவெளி நாகரிகம்

சிந்து நதிப் பாயும் அச்சமவெளியானது உலக நாகரிக நாடுகளான எகிப்து, மொசுப்பாட்டிணமா, சீனா, சுமேரியா ஆகியவற்றை விட முதன்மை யான நாகரிகப் பகுதி எனக் கூறப்படுவதாகும்.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் அந்நாகரிகப் பகுதியில் புதிதாகத் தொடர் வண்டிப்பாதை அமைப்பதற்கான நில ஆய்வினை பிரிட்டிஷ் பொறிஞர் ஒருவர் மேற்கொண்ட போது பழமையான நகரமான மோஹெஞ் சொ-தரோ- வின் சுவடுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

சர் ஜான் மார்சல் இந்திய தொல்பொருள் துறையின் தலைமை பதவி ஏற்ற பின், பொ.ஆ.பி. 1920-1921 -யில் முதலில் மோஹெஞ் சொ-தரோவிலும் அதனையடுத்து அரப்பாவிலும் அகழாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

அந்த ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் சிந்து சமவெளி நாகரிகம் என்றும் பின்னர் அரப்பாவில் மேற்கொண்ட அகழாய்வுக்கு பின்னர் அரப்பன் நாகரிகம் என்றும் பெயர் பெற்றுள்ளது.

சிந்து சமவெளிப் பகுதியின் நகரங்களான மோஹெஞ் சொ-தரோ, அரப்பா, தர்கனிவாலா, சர்கோட்டா, சகி-டம்ப், ரூப்பூர், ரோகிரா, இரங்கபூர், இரக்கிஹாரி, பிரபாஸ்பத்தன், பபுநாத், மேகி, மஸ்கி, லோகஞ்சொ-தரோ, கிரிஸ்தரா, குலாஸ், சுக்கர், டொடல்லவிரா, தேசல்பூர், டையமாபாத், சண்டிகர், அம்ரி, அலம்கிர்பூர், பண்ணவாலி, சண்குசொ-தரோ, காலிபங்கன், லோத்தல் ஆகிய நிலப்பகுதிகளில் சுட்ட செங்கற்களால் சுட்டடங்கள் சுட்டப்பட்டுள்ளன.

கிழக்கு - மேற்காகவும், வடக்கு - தெற்காகவும் நேராகவும், அகலமாகவும் தெருக்களும், அதன் இருபுறங்களிலும் குடியிருப்புக்கான வீடுகளும் சுட்டப்பட்டிருந்தன.

அந்தக் குடியிருப்பு வீடுகள் உடல் ஆரோக்கியத்திற்கு அவசியமான சூரிய ஒளியும், காற்றோட்டமும் அதிக அளவில் பெரும் வகையில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

மிகப்பெரிய நீர்த் தேக்கங்கள், குளம், தானிய சேமிப்பு அறைகள் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை. சுகாதாரத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுக் கழிப்பறைகளும், பாதாளச் சாக்கடைகளும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. வீட்டு உபயோகத்திற்குப் பயன்படுத்திய பாணைகள், முதுமக்கள் தாழிகள் கருப்பு-சிகப்பு நிறங்களாலானவை.

அந்நாகரிக மக்கள் யானை தந்தத்திலான தாய வியைாட்டுக் கட்டைகள், சீப்பு, நீட்டல் அளவு கோல்கள்; கண்ணுக்கு மையிடுவதற்கும், துணியைத் தைப்பதற்கும் செம்பிலான ஊசி; முத்து, பவளம், பல்வேறு நிறங்களுடைய கல்மணிகளான அணிகலங்கள்; தங்கத்திலான நிறுத்தல் அளவீடுகளுக்கான உலோகத் தகடுகள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

இறந்தவர்களின் உடல்களை எரிப்பதும் அல்லது குறுகிய இடை வெளியுடைய பாணைகளில் இட்டு அவற்றில் பல்வேறு வண்ண உருவங்கள் வரைந்து புதைப்பதும் ஒரு மரபாகக் கடை பிடித்துள்ளனர்.

புதையுண்டு கிடந்த மனித, மிருகங்களின் எழும்புகளின் கார்பன் டேட்டின் எனும் விஞ்ஞான சோதனையில் அந்நாகரிகப் பகுதியின் காலம் பொ.ஆ.மு. 5500/3500-1500 சார்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

மேற்கண்ட சான்றுகளை விட 5000-க்கும் மேற்பட்ட முத்திரைகளும் அவற்றில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள வரைப்படக் கணித வடிவங்களும், குறியீடுகளும் எழுத்துக்களும் சிந்து சமவெளி நாகரித்திற்கு மிகச் சிறந்தச் சான்றுகளாகக் குறிப்பிடலாம்.

முத்திரைகள்

சிந்து சமவெளி முத்திரைகள் ஒன்று முதல் இரண்டு சதுர அங்குலம் அளவுகள் கொண்டவை. அவை வட்டம், நீள் வட்டம், சதுரம், நீள்சதுரம், முக்கோணம், சிப்பி, மீன், முயல் போன்ற பல்வேறு வடிவங்களுடையவை. அம்முத்திரைகள் பெரும்பாலும் மிருதுவான மாவுக் கற்களானவை.

அக்கற்கள் முதலில் குறிப்பிட்ட வடிவங்களாக வெட்டப்பட்டு, அவற்றில் கூர்மையான ஊசிகளால் கண்கவரும் வண்ணம் அழகிய குறியீடுகளும் எழுத்துக்களும் பொறிக்கப்பட்டு பின்னர் அவற்றின் மேல் பகுதி முலாம் பூச்சு பூசி, சூடுபடுத்தி அவை கடினத் தன்மை உடையவையாகத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன.

அந்த முத்திரைகளில் ஆண், பெண் உருவங்கள், பழந்தமிழர் பண்பாட்டைச் சார்ந்த வீரவிளையாட்டான சல்லிக்கட்டு எனும் ஏர்தழுவும் காட்சிகள் சித்தரித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

யானை, காண்டாமிருகம், எருது, வரையாடு, எருமை, புலி, ஒத்தக் கொம்பன் எனும் எருது, முதலை, பறவைகள். மீன், போன்ற பல்வேறு வகையான சீவராசிகளின் உருவங்கள், குறியீடுகள் எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

குறியீடுகளும் எழுத்துக்களும்

சிந்து சமவெளி முத்திரைகளில் எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கை 1 முதல் 5 வரையிலும் அதிக அளவில் 27 வரையிலும் குறியீடுகளும் எழுத்துக்களும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

அப்பகுதியின் பழமையான நகரங்களான மோஹெஞ் சொ-தரோ, அரப்பா, காலிபங்கன், லோத்தல், சண்குஞ்சொ- தரோ, டொடல்லவிரா நகரங்களில் கண்டெடுக்கப்பட்ட முத்திரைகளில் பினாகபாணி, சண்டேசன், பிச்சாடனன் திருஉருவங்கள் குறியீடுகளாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

அவற்றில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முத்திரைகள் மட்டும் இந்நூலில் ஆராய்ந்து அறியப்படுகின்றன. அவற்றில் மொசப்படடிணமா பகுதியின் ஊர் என்னும் நகரத்தில் 1930-1931 -யில் ஒரு வீட்டின் குப்பை மேட்டில் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஒரு முத்திரையில் காணப்படும் பிச்சாடனன் திருஉருவம் குறிப்பிடத்தக்கது.

அம்முத்திரை தற்போது அமெரிக்கா நாட்டின் பென்சுலோனியா பல்கலைக் கழக அருங்காட்சியகத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டு வருவது ஒருச் சிறப்புச் செய்தியாகும்.

மேற்கண்ட உலக நாகரீத்திற்கு வித்திட்ட மக்கள் வாழ்ந்த சிந்து சமவெளி பகுதி புதையுண்டு போனதற்கான காரணங்களாக ஆரியர் எனும் வந்தேறிகளால் விரட்டி அடிக்கப்பட்டதாலோ, நதிகளின் நீர் பெருக்காலோ, பூகம்பத்தாலோ அழிந்திருக்கக் கூடுமெனக் கருதப்படுகிறது.

எனினும் அப்பகுதியின் அழிவிற்கு உண்மை யான காரணம் இந்நாள் வரை தெளிவாக அறியப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கடந்த ஒரு நூற்றாண்டுக்கு மேலாக அம் முத்திரைகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள குறியீடுகளும் எழுத்துக்களும் படித்தறிய இயலாதவை எனவும் அவை பழந்திராவிட மொழியாகவோ அல்லது சமஸ்கிருத மொழியாகவோ இருக்கக்கூடும் என அறிஞர் பெருமக்கள் தங்களது கருத்துக்களைப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

ஆரியவர்க்கத்தினர் அவை சரஸ்வதி நாகரிகம் எனவும் வேத காலத்தைச் சார்ந்தவை எனக் கூறுகின்றனர், அவர்கள் கூற்றுக்கு ஒத்து ஊதும் சில மேலை நாட்டு அதிபுத்திசாலிகள் அவை எழுத்துக்களே இல்லை எனவும் தர்க்க விவாதம் புரிகின்றனர்.

இனிவரும் பகுதிகளில் மேற்கண்ட பல்வேறு கருத்துக்களுக்கும், தர்க்க வாதங்களுக்கும் உட்பட்டுள்ள சிந்துவெளி முத்திரைகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள குறியீடுகளையும் எழுத்துக்களையும் படித்து, அவற்றில் கூறப்பட்டுள்ள அருள்மிகு சிவபெருமானின் பதினாறு வெளிப்பாடுகளில் ஒன்றான பினாகபாணி, சண்டேசன், பிச்சாடனன் பற்றியும் அவர்களில் குறிப்பாக பிச்சாண்டார் என்னும் பிச்சாடனன் மகிமைகள் பற்றியும், மனித குலத்திற்கு மிகவும் அவசியமான வாழ்வியல் தத்துவங்களைப் பற்றியும் ஆராய்ந்தறிவோம்.

பினாகபாணி, சண்டேசன், பிச்சாடனன் ஒருங்கிணைந்த ரூபம்

அருள்மிகு சிவபெருமான்

பராபரத்திலிருந்து பரம் வெளிப்பட்டது. பரத்திலிருந்து சிவமும் சக்தியும் வெளிப்பட்டன. சிவசக்தியிலிருந்து ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு, நீர், பூமியும் அவற்றிலிருந்து சுக்கிலமும் (விந்தும்), சோனிதமும் (நாதமும்) வெளிப்பட்டன.

அதிலிருந்து சதாசிவனும், மகேசுவரனும், உருத்திரனும் வெளிப்பட்டனர். உருத்திரனிடமிருந்து விட்டுணுவும், பிரம்மனும் வெளிப்பட்டனர். பிரம்மனிடமிருந்து மலை, கடல், மரம், செடி, கொடி, மானுடர் முதல் அனைத்து சீவராசிகளும் வெளிப்பட்டதாகச் சித்தர்கள் கண்ட மானுட ரகசியம் எனும் நூல் விவரிக்கிறது.

அவரே பரமும் சிவமுமாகிய பரமசிவம். அவர் தமது மூர்த்தி பேதம் என்னும் வேறுபாடுகளால் பிரபஞ்சம் முழுவதும் வியாபித்து நிறைந்திருக்கும் வியாபகன் என்று அறியப்பட்ட அருள்மிகு சிவபெருமான் என ஞானிகள் கூறுவர்.

அங்ஙனம் ஞானிகளால் அறியப்பட்ட சிவபெருமான் நிர்க் குணமாகவும் சகுணமானவராகவும் இருக்கிறார். அவர் சகுண வடிவினர்களான பிரம்மன், திருமால், உருத்தின், மகேசுவரன், சாதாசிவன் எனும் பஞ்ச மூர்த்திகளும் அவரே, விநாயகன், முருகன், சிவன், உமை, சண்டேசுவரன் என்னும் கடவுளர் எனவும் யோகிகள் கூறுவர்.

சிவபெருமான், அழகிய இளம் பாலகனாக சத்தியோசாதத் தோற்றத்திலும், கொடிய நஞ்சைக் கொண்ட பாம்பை தமது சடையில் அணிந்த வாமதேவனாகவும், முக்கண்களுடன் தீச்சுடரும் வாள் கையிலேந்திய கருமையான நிறத்தில் அகோரனாகவும், இளம்பிறைச் சந்திரனை அணிந்து பொன்னிறத்தில்

தற்புருடராகவும், சடையில் பிறைச் சந்திரன், நெற்றிக்கண், கடைவாயில் கோரை பற்களுடைய தோற்றத்தில் ஈசானன் எனும் பஞ்சபிரம்மம் என்றழைக்கப்படுகிறார்.

சிவபெருமானுக்கு சங்கரன், இறையோன், சம்பு, சதாசிவன், பேயோடாடி, அரவணிந்த மூர்த்தி, புராந்தகன், பூதநாதன், கங்கை வேணியன், கங்காளன், கடுக்கையங்கண்ணிகுடி, மங்கையோர் பாகன், முன்னோன், மகேச்சுவரன், வாமதேவன், நீலகண்டன், மாதேவன், நிர்மலன், குன்றவல்லி, சூலபாணியன், ஈசானன், **பசுபதி**, சுடலையாடி, காலகாலன், கபாலி, **உருத்திரன்**, கைலையாளி, ஆலமர் கடவுள், நித்தன், ஐம்முகன், பரசுபாணி, அந்தி வண்ணன், முக்கண்ணன், அழலாடி, பாண்டரங்கள், சந்திரசேகரன், ஆனந்தன், அனந்தன், **ஆதி**, தந்தி புரியோன், நம்பன், தற்பரன், நீறணிந்தோன், நந்தி, ஈச்சுவரன், ஏறார்ந்தோன், நக்கன், ஞானமூர்த்தி, வரன், மறைமுதலி, ஈசன், மானிடமேந்தி, சோதி, பிரமன் மாற்கரியோன், தானு, பிஞ்சுகன், **பினாகபாணி**, **பரமன்**, எண்டோளன், பாக்கன், பவன், **யோகி**, **பகவான்**, ஏகன், **அரன்**, உமாபதி ஆகியவை அவரது பெயர்கள் என்பர்.

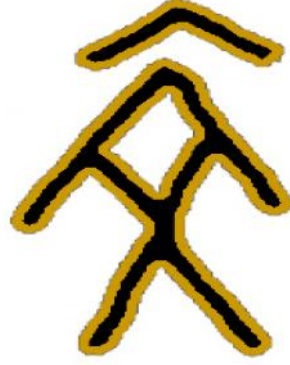
தன் வயத்தனாதல், தூயஉடம்பினாதல் இயற்கையுணர் வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்கள் நீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலா ஆற்றலுடைமை ஆகியவை சிவனுக்குரிய எண்குணங்கள் எனவும், படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய மூன்றும் சிவபெருமானது மூன்று தொழில்கள் எனவும் சூடாமணி நிகண்டு கூறுகிறது.

நிர்க்குணமாகவும் சகுணமானவராகவும், படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் மூன்று தொழில்கள் புரிபவராகவும் படைத்தல், காத்தல், அருளால், மறைத்தல் அழித்தல் ஆகிய தொழில்களைப் புரியும் பஞ்ச மூர்த்தியாகவும், உத்தமர் எனும் கடவுளாகப் பல்வேறு பெயர்கள் உடையராகவும் போற்றிப் புகழப்படுபவராவார்.

அருள்மிகு சிவபெருமான் தம்மை சுகாசனன், விவாவகன், உமாச கண்டன், நிருதன், விர்சாரூதன், புராரி, சந்திரசேகரன். அர்த்த நாரீசுவரன், விச்வரதன், சண்டேச அனுகிரணன், காமாரி, காலநாசன், தட்சணா மூர்த்தி, பிச்சாடனன், மகாலிங்கன், லிங்கசம்பூதன் ஆகிய பதினாறு வெளிப்பாடுகளாக வெளிப்பட்டுள்ளார் என மயன் மாமுனி அருளிய மயமதம் (சூ.36.43பி-46எ) கூறுகிறது.

மேற்கண்ட பல்வேறு பெயர்களும், பெருமைகளுடைய நமசிதன் என்னும் வழிபடத் தக்கவராகிய சிவபெருமானைக் குறிக்கும் ஐந்தெழுத்து மந்திரமாகிய நமசிவாய என்பதில் நடுவிலுள்ள சி என்ற எழுத்துரு பெருவெழுத்து அருள்மிகு சிவபெருமானைக் குறிக்குமெனத் தமிழ் அகராதி கூறுகிறது.

சி என்னும் பெருவெழுத்துரு

நமசிவாய எனும் ஐந்தெழுத்து மந்திரத்திலுள்ள எழுத்துக்களான ந - நிலம்; ம-நீர்; சி-தீ; வா-காற்று; ய-ஆகாயம்/வான் என்னும் ஐம்பூதங்களைக் குறிக்கும் எழுத்துக்கள் எனவும், அவற்றில் தீயின் தத்துவத்தைக் குறிக்கும் சி என்பது பெருவெழுத்துருவான சிவம் எனவும் அதற்கு மங்களம், உயர்வு, களிப்பு, நன்மை, குறுணி, முத்தி, கடவுளின் அருவரு நிலை, சிவத்துவம் எனவும் தமிழ் அகராதிகள் பொருள் கூறுகின்றன.

இனி சிவபெருமானின் பதினாறு வெளிப்பாடுகளில் ஒன்றான பிச்சாடனன் பற்றி விரிவாகக் காண்போம்.

பிச்சாடனன் புராணம்

அருள்மிகு சிவபெருமானின் சிறப்புக்களைப் பற்றி பதினெண் புராணங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் அவரது வெளிப்பாடுகளில் ஒன்றான பிச்சாடனன் புராணமும் உள்ளடங்கும்.

அடியிற்றொடுத்த பாதுகையும்

அசைந்த நடையும் இசை மிடறும்

வடியிற் சிறப்ப நடந்தருளி

மூழை ஏந்தி மருங்கணைந்த

நொடியிற்பொலி தோள் முனிமகளிர்

சுரமங்கையரை மயல்பூட்டிப்

படியிட்டெழுதாப் பேரழகாற்

பலிதேர் பகவன் திருஉருவம்- சிவஞானசுவாமிகள்

பொருள்: முன்னொரு காலத்தில் தாருகாவனத்தில் வாழ்ந்து வந்த முனிவர்கள் யாகங்களே எல்லாப் பயன்களையும் அளிக்க வல்லவை என்றும், யாகங்களைத் தவிர மிகப் பெரிய சக்தி வாய்ந்த தெய்வ வழிபாடு வேறு எதுவுமே இல்லை எனவும், அதானால் வரும் கர்மாக்களே தங்களுக்குப் பலன் தரக் கூடியவை என்ற அகம்பாவத்துடன் இருந்தனர்.

அவர்கள் அகம்பாவத்தை அடக்கி உண்மையை அவர்களுக்கு உணர்த்த வேண்டுமென சிவபெருமான் எண்ணி பிச்சாடனனாகத் தோற்றமெடுத்து பலகோடி பிரகாசமான பொலிவு படைத்த அழகிய உடலுடையராக, கையில் ஒரு ஓட்டை

ஏந்தியபடி, ஆடை அணியாதவராய் அந்த தாருகாவனத்தை வந்தடைந்து வீடுகள் தோறும் சென்று பரதேசியாக வரும் தமக்கு அன்னமிடும் படியாகக் கேட்கலானார்.

கற்புக்கரசிகளாக விளங்கிய முனிவர்களின் பத்தினிகள் பிச்சாடனனாக வந்த பரதேசியின் மன்மதத் தோற்றத்தைக் கண்டு தங்களது தர்ம நெறியை மறந்து, காமப்பித்தேறி, மதிமயங்கி பெருமூச்சு விட்டனர்.

அப்பரதேசியின் புன்னகை புரியும் பிரகாசமான சந்திர முகமும், வசீகரம் நிறைந்த அவரது கண்களையும் கண்ட அப்பெண்கள் துடிதுடித்து போயினர்.

தங்களது இல்லங்களில் இருந்த பொருட்களைப் போட்டது போட்ட மாதிரியே விட்டுவிட்டு, கால்களை பின்னிக் கொண்டு ஓடி வந்த அவர்களது குழந்தைகளை உதைத்துத் தள்ளி விட்டு, அந்தப் பரதேசியின் பின்னால் நடந்தனர். ஆனால் பரதேசியோ பிச்சைக் கேட்டவாரே வீடுவீடாகச் சென்று கொண்டிருந்தார்.

அவரை பின் தொடர்ந்து வந்த அப் பெண்கள் தாம் செய்வது என்னவென்று அறியாமலும், அவர்களது ஆடைகள் நழுவி விழுந்ததைக் கூட உணராமலும், அப்பரதேசியின் ஸ்பரிசத்தை உணரவும் அவரைக் கட்டியணைக்கவும் முற்பட்டனர்.

இவ்வாறு வீடு, வாசல், குழந்தைகள் ஆகிய அனைத்தையும் மறந்து சுய நினைவே இல்லாமல் அலங்கோல நிலையில், யாகசாலை நோக்கி வரும் பரதேசியின் பின்னே தங்களது பத்தினிகள் வருவதைக் கண்டு அம்முனிவர்கள் கடும் கோபம் கொண்டவர்களாக, தங்களது பத்தினிகளைத் தடுத்து நிறுத்த முயன்றனர்.

அவருக்கு பின்னால் வரும் அம்முனிவர்களின் பத்தினி மார்கள் தங்களை தடுத்து நிறுத்த முற்பட்ட கணவன்மார்களை உதறி தள்ளிவிட்டுச் சென்று கொண்டிருந்தனர்.

அம்முனிவர்களுக்கு மேலும் அளவில்லாத ஆத்திரம் பொங்கவே பரதேசியை சபித்தனர். ஆனால் அவர்களது சாபம் அவரை எந்த விதத்திலும் பாதிக்காததைக் கண்டு திகைத்து நின்றனர்.

சற்று நேரத்தில் அப்பரதேசி மறைந்து விட்டதைக் கண்டு முனி பத்தினிகள் துக்கத்தில் ஆழ்ந்து வாழ்ந்து வந்தனர்.

பரதேசியாக வந்த பிச்சாடனனை அவர்கள் சபித்தக் காரணத்தால் தாருகாவனத்தில் கடும் வறட்சி ஏற்பட்டது, அவர்களுக்கு கொடிய தொல்லைகளுக்கும், வேட்கை நோய்க்கும் ஆளாகி, பலவிதமான இன்னல்கள் ஏற்படவே என்ன செய்வதென்று அறியாது, பிரம்மதேவனைத் துதித்துப் பிரார்த்தினர்.

அவர்களது பிரார்த்தனையை ஏற்றப் பிரம்மதேவன் அவர்கள் முன் தோன்றி அவர்களின் பிரார்த்தனைக்கு காரணம் என்ன எனக் கேட்டார்.

படைப்புக் கடவுளே! சில காலமாகவே நாங்கள் பயங்கரமான வெம்மை நோய் கண்டு பலவிதமான துயரங்களில் தவித்து வருகிறோம்.

நாங்கள் செய்த நல்ல கர்மாக்களும் எங்களுக்குக் கைகொடுத்து உதவி புரியவில்லை, இந்தத் துன்பத்தில் இருந்து விடுபடுவதற்கு நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என மனக் குமுறலுடன் கேட்டனர்.

முனிவர்களே! நீங்கள் படும் இந்த துன்பங்களுக்கு உங்களது அறியாமையால் ஏற்பட்ட அகம்பாவமே காரணம். நீங்கள் செய்யும் யாகங்களாலும், மந்திரங்களாலும் மட்டுமே அனைத்து பலன்களும் உங்களுக்கு கிடைப்பதாக நம்பி, தெய்வ சிந்தனை எதுவும் தேவையில்லை என்ற அகம்பாவத்தில் இருந்தீர்கள். உங்களுக்கு துன்பம் வந்ததும் எம்மை துதித்து பிரார்த்தனை செய்துள்ளீர்கள்.

சிலகாலத்துக்கு முன்பு இந்த தாருகாவனத்திற்கு பிச்சைக் கேட்டு வந்த ஒரு பரதேசியின் மனம் பெரிதும் வருந்தும்படி அவரை சபித்தீர்கள். அதன் விளைவாகவே உங்களுக்கு இந்த துன்பமெல்லாம் வந்துள்ளன என்றார்.

உடனே ஐயனே! இப்போது நாங்கள் செய்தத் தவற்றை உணர்கிறோம். நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டனர். முனிவர்களே! பிச்சாடனன் ரூபத்தில் பரதேசியாக வந்தவர் சிவபெருமான்.

சிவபெருமானைப் பணிந்தால் எமதர்மரையும் வெல்ல முடியும். அவரடி பணிந்தால் மட்டுமே உங்களது துன்பங்கள் நீங்கும். இதைத் தவிர வேறு வழி ஏதுமில்லை எனக்கூறி மறைந்தார்.

அந்நாள் முதல் அவர்கள் சிவபெருமாளை நோக்கி தவமிருக்கத் துவங்கினர். தாருகாவனத்தில் சிவலிங்கம் ஒன்றை நிரூபனம் செய்து, பக்தி சிரத்தையோடு பூசித்து வழிபட்டனர். ஈசனின் கிருபையால் அவர்களைப் பிடித்திருந்த வெக்கை நோய் நீங்கி குணமடைந்தனர். அவர்கள் வாழ்ந்த பகுதியில் வறட்சித் தன்மையும் நீங்கியது.

மேலும் தொடர்ந்து சிவபெருமாளைப் பூசிக்கவே, அவர் மீண்டும் பரதேசி வேடம் பூண்டு பிச்சாடனனாக தரிசனம் தரவே, அவர்களும் அவர்களது பத்தினிகளும் பக்தி பாவனையுடன் அவரை துதித்தனர்.

ஐயனே! நாங்கள் செய்த தவறுகளை மன்னித்தருளுங்கள். ஊழ்வினையின் காரணமாகவே நாங்கள் அகந்தைக்கு வயப்பட்டு, அறிவிழந்து உங்களைப் பலவிதமாக நிந்தித்ததன் பயனை அனுபவித்தோம். இனி எக்காலத்திலும் உங்களை மறவாமல் துதிப்போம், என்று பிரார்த்தித்தனர்.

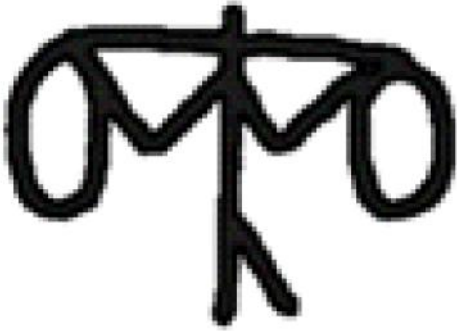
அவர்களது பிரார்த்தனைக்கு மனமிறங்கிய சிவன் தமது பிச்சாடனன் ரூபத்தை விட்டு, உண்மை சொரூபத்துடன் தோன்றி, பக்தர்களே! உங்களது பக்தியை யாம் மெச்சினோம், நீங்கள் வேண்டுவது யாது என்று கேட்டார்.

அனைவரும் அவரது திருப்பாதங்களில் விழுந்து வணங்கி, ஐயனே! உங்களை நாங்கள் எப்போதும் மறவாமல் இருந்தாலே போதும் என்று வேண்டினர். சிவபெருமானும் அப்படியே ஆகட்டும் என அருள்புரிந்து மறைந்தார்.

மேற்கண்ட பிச்சாடனன் புராணத்தில் கூடுதலாகச் சில செய்திகள் தெரிய வருகின்றன. தாருகா வனத்து முனிவர்கள் பிச்சாடனரை சபித்ததோடு விட்டுவிடாமல் அவரைக் கொலை செய்யவும் முடிவெடுத்து மான், புலி, பாம்பு ஆகிய மிருகங்களை ஏவிவிட்டதாகவும், பிச்சாடனன் மானுக்கு புல்கொடுத்துத் தன் வசப்படுத்தி அருளியதாகவும், புலியைக் கொண்டு அதன் தோலை அவர் ஆடையாக அணிந்து கொண்டதாகவும், பாம்பை தமது கழுத்தில் மாலையாக அணிந்து கொண்டதாகவும் கூறப்படுகிறது.

சிற்ப சாத்திர நூல்களில் பிச்சாடனன் அணிகலங்களுடன் ஆடையேதும் அணியாதபடி கால்களில் பாதகை அணிந்தபடி தமது நான்கு கரங்களில் முன்புற இடது கரத்தில் பூதகணத்தின் கூடையில் அண்ணம் இடுவது போலவும், வலது கரம், மானுக்கு புல்கொடுப்பது போன்றும், பின்புறவலதுகரத்தில் உடுக்கையும், இடது கரத்தில் ஒரு குலாயுதம்/மயில்தோகையை தோளில் அமர்த்தியவாறும் காட்சியளிப்பததாகச் சிற்பங்களாகவும், ஓவியங்களாகவும் சித்திரித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

M-374A

ஆனால் 7500 ஆண்டுகளுக்கும் முற்பட்ட சிந்துசம வெளிநாகரிகக் காலத்தில் அருள்மிகு பிச்சாடனனின் திருக்கோலம் ஆடை அணியாதவராகவும், அன்னப்பாத்திரங்கள் கொண்ட தொங்கு பைகள் கட்டப்பட்டதொருத் தண்டத்தைத் தமது தோளில் சுமந்தபடி வட்டணை நடைபோட்டு நடந்து செல்பவாராக

(M-374 A) சித்திரித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

பிச்சாடனன் புராணத்தின் வாயிலாக அறியவருவது யாதெனில்; புராணங்கள் ஏதோ கட்டுக்கதைகள் அல்ல. அவை வாழ்வியல் தத்துவங்களை எடுத்துக் கூறுபவை. யாகம் செய்வதாலோ மந்திரங்களை உச்சரிப்பதாலோ எந்த விதமான பலனும் கிடைக்காது. அகம்பாவம், துன்பங்கள் எல்லாம் பூர்வ ஜென்மத்தின் விளைப்பயன். அவை நீங்கி இறைவனடி சேருவதற்குப் பக்தியே சிறந்தது என்பதாகும்.

திருமந்திரம்

சிவபெருமான் பிச்சாடனன் வேடம் பூண்டு பரதேசியாக வந்த காரணகாரியத்தைப் பற்றி திருமந்திரப் பாடல்கள் கூறுவதாவது;

பிச்சையது ஏற்றான் பிரமன் தலைதன்னில்

பிச்சையது ஏற்றான் பிரியாள் அறம் செய்ய

பிச்சையது ஏற்றான் பிரமன் சிரம்காட்டிப்

பிச்சையது ஏற்றான் பிரமன் பரமாகவே - 1887

பொருள்: மூல முதல்வனான சிவ பரம்பொருள், பிரமன் தலையைத் திருவோடாகக் கொண்டு, பிரம்ம கபாலம் ஏந்தினான். இப்படி இறைவன் பிச்சை ஏற்றது, தமது பிரியாளாகிய உமாதேவி முப்பத்திரண்டு அறங்களையும் செய்வதற்காகவும், பிரம்மன் தலையைக் கொண்டு சிவபெருமான் பிச்சை எடுத்தது பிரம்மனைவிட தாம் மேலானவன் என்பதை உலகுக்கு உணர்த்தவே.

பரந்து உலகுஏழும் படைத்த பிரானை

இரந்துணி என்பார்கள் எற்றுக்கு இரக்கும்

நிரந்தர மாக நிணையும் அடியார்

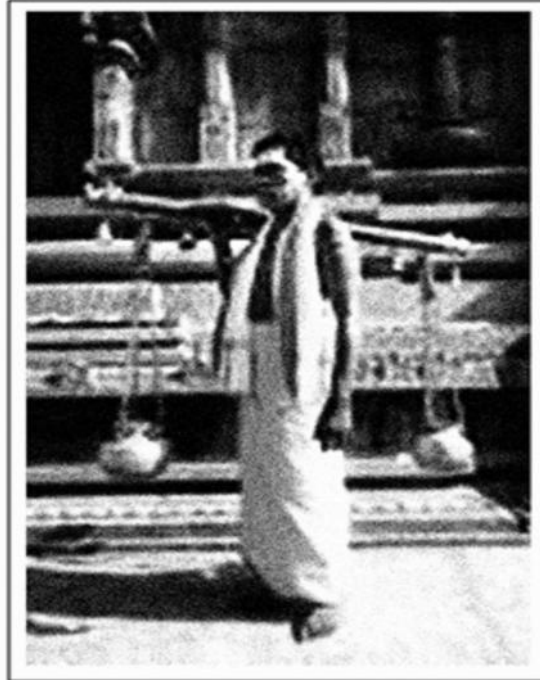
இரந்துண்டு தனகழல் எட்டச் செய்தானே-1888

பொருள்: விரிந்து பரந்த ஏழுஉலகங்களை படைத்து, பரந்த உலகு எங்கும் பொருந்தி இருக்கின்ற பரம்பொருளை இரந்துண்டு வாழ்பவன் என்று சொல்வார்கள்! இறைவன் எதற்காகப் பிச்சை எடுக்க வேண்டும்? இடையின்றி எப்போதும் அவரையே நினைத்துக் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற அவனது அடியார்கள் உண்ணும் உணவு, அவனிட்ட

பிச்சை என்பதை ஆன்மாக்கள் அறியவேண்டும். அதன் முலமாக அவரது திருவடி நீழல் நீங்காதிருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே அவர் பிச்சாடனன் ரூபத்தில் காட்சித் தருகிறார்.

சிவபெருமான் பிச்சாடனன் ரூபத்தில் பரதேசியாக வந்து முனிவர்களின் அகம்பாவத்தை அகற்றியதை பிச்சாடனன் புராணத்தின் வாயிலாகவும், திருமந்திரத்தின் இரண்டு பாடல்கள் வாயிலாகவும் இரவலர் கோலம் இறைவன் கொண்டதன் காரணக் காரியத்தையும், இடையின்றி எப்போதும் அவரையே நினைத்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற அவனது அடியார்கள் உண்ணும் உணவு, அவனிட்ட பிச்சை என்பதை ஆன்மாக்கள் அறிய வேண்டும் ஆகியவற்றை அறிந்தோம்.

இனி மேற்கண்டவை எவ்வாறு நம் தமிழகத்தில் ஒரு மரபாகக் கடைபிடிக்கப்பட்டது என்பதையும் காண்போம்.

பிச்சாண்டி கோலத்தில் சிவனடியார்

பழந்தமிழர் மரபு

தமிழ் மொழியின் சொற்களைப் பற்றியும் அவற்றின் பொருள் பற்றியும் அறிவதற்கு உதவி புரிபவை தமிழ் அகராதிகள். அவற்றில் குறிப்பாக மெய்யப்பன் தமிழ் அகராதியில் **பிச்சாடணர்** என்பதற்கு இணையாக **பிச்சாடனன்** எனவும், அச் சொல்லுக்கு **சிவன்** எனவும் சிவபிரானுக்கு **பிச்சைத்தேவன்** எனவும் பொருள் கூறுகிறது.

பிறங்கிய சீர்ப்பிரமன் தன் தலைகையேந்திப்

பிச்சைச் யேற்றுண்டுமுன்று நின்றநாளோ

அலங்கற் சடைதாழ ஐயமேற்று

அரவம் அரையார்க்க வல்லார் போலும் - திருநாவுக்கரசர்

பிச்சைத்தேவன் என்னும் சிவபெருமானை வாழ்நாளில் எப்போதும் நினைவில் நினைத்திருக்க வேண்டும் என்ற மிகச் சிறந்த எண்ணத்தில் ஆண் குழந்தைகளுக்கு **பிச்சை**, **பிச்சையன்** என்றும் பெண் குழந்தைகளுக்கு **பிச்சையம்மாள்** என்றும் சைவ தவப் பெண்களை **பிச்சையார்** என்றும் பெயரிட்டு அழைப்பது பழந்தமிழர் மரபு என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அதற்குச் சான்றாக 1967-யில் மறைந்த எமது மூத்த சகோதரான லெ. கிருட்டிணமூர்த்தியை **பிச்சை** என்று எமது பெற்றோர் பெயரிட்டு அழைத்த காரணம் தெரிய வருகிறது. அவரது நண்பரும் எமது உடன் பிறவா சகோதரருமான அண்ணன் மறைந்த **பெ.துரை** அவர்கள் தனது இறுதி காலம் வரை அவரது மறைந்த நண்பனை **பிச்சை** என்றே குறிப்பிட்டும் வந்தார்.

அடுத்தப்படியாகப் பழந்தமிழர் மரபாக சிவன் கோயில் பூசைகளில் ஒன்றான **சீபலி** பற்றிய விரிவாகக் காண்போம்.

சீ பலி

சீ பலி என்ற சொல்லை சீ+பலி எனப்பிரித்து பொருள் அறிவோமாயின் சீ என்பதற்கு திரு அல்வது சிறப்பு எனவும், பலி என்பதற்கு தென்புலத்தார் ஆகியோரை முன்னிட்டு இடும் உணவுப் பொருள்; பறவை போன்ற அனைத்து உயிரினங்களுக்கு உண்ண இடுஞ்சோறானது திரு பிச்சை சோறு எனவும் பொருளாகும்.

சீ பலி என்பதற்கு திருக்கோயில்களில் இடும் அன்னப்பலி (அன்னக்காப்பு); கோயில் சீபலி பூசைக்காக எழுந்தருளப் பண்ணும் தெய்வத் திருமேனி எனவும் பொருளாகும்.

சீ பலி பூசையின் போது ஈசன் அன்னப்பிச்சை ஏந்தும் அன்னக்காவடியுடன் பிச்சாடனனாக எழுந்தருளி தமக்கு படைக்கப்பட்ட அன்னத்தை ஏற்று கொண்டு அதனை அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் வழங்குவதாகக் கருதப்படும் ஒரு விசேடமான பூசையாகும்.

அப் பூசையின் போது பிச்சாடனனுக்கு படைக்கப்பட்ட அன்னத்தை அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் வழங்கும் வகையில் ஆகாயத்தில் எறிவதும், நீரில் இடுவதும், பூமியில் புதைப்பதும், பக்தர்களுக்கு வழங்குவதும் கோயில் வழிபாடுகளில் ஒரு மரபாகும்.

சீபலி என்னும் சிவபூசை பற்றி அறிந்ததையடுத்து, சிவனடியார்கள் அன்னக்காவடி எடுத்து, பிச்சாண்டி - தேவி - மாதா- அன்னபூரணி என அறிவித்து பிச்சை எடுத்த மரபையும் காண்போம்.

பிச்சாண்டி தேவி மாதா அன்னபூரணி

பிச்சாண்டி தேவி மாதா அன்னபூரணி என்பதற்கு; தேவி-தெய்வமகளீரே, மாதா - அன்னையரே, அன்னபூரணி- உமைஅம்மையின் திருக்கோலங்களுக்கு ஒப்பானவரே, இறைவன் பிச்சாடனன் கோலத்தில் எழுந்தருளி அன்னபிச்சை எடுத்து அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் உண்ண அரிசி சோறு அளிப்பது போல பிச்சாண்டியாக வந்திருக்கும் எமக்கும் அப்பாக்கியத்தை அருளுவீராக எனப்பொருளாகும்.

மேற்கண்ட பிச்சை, பிச்சி (பிச்சையம்மாள்) எனத் தங்களது குழந்தைகளுக்குப் பெயரிட்டு அழைத்து சிவபெருமான எப்போதும் நினைத்திருக்கச் செய்ததும், சிவனடியார்கள் அன்னக்காவடி ஏந்தி பிச்சை சோறு எடுத்து அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் உண்ண உணவு அளித்ததுமான பழந்தமிழக மரபுகள் இக்காலத் தமிழகத்தில் மறைந்து வருவது வருந்தத் தக்கதொருச் செய்தியாகும்.

அவ்வாறு மறையாதிருக்க வேண்டும் என்பதற்காக வரலாற்று ரீதியில், பிச்சாடனனை- வட்டனை படவந்த நாயகர் எனவும் பிச்சை புகும் பெருமான் எனவும் பழங்கால கல்வெட்டு வாசங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

மேலும் பிச்சாடனன்/பிச்சாடணர் என்னும் சிவபெருமானின் பெயரைக் குறிப்பிடும் ஒரு பிச்சாடணர் பாடல் வாயிலாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள விபரங்களையும் காண்போம்.

பிச்சாடணர் பாடல்

ஒன்றாம் எண் சந்துக்கும் பிச்சாடணர் சன்னதிக்கும்

நேர்கோட்டு வழி இருக்கிறது.

சிறுகுறி உருவப்பால் கொழுக்கட்டை

நிவேதன ரசம் போய் விட்ட வெண்கல

உருளைகளில் சுயத்தையே படைக்க

வந்து கொண்டிருக்கும் திருப்புவனத்து

பொன்னையாளுக்கும் ஆலவாய் சித்தருக்கும்

இடையே கடக்க முடியாத வைகை மணல்.

விரிவாக்கம்:

ஒன்றாம் எண் சந்துக்கும் - இறைவனின் ஒரு சிறு அங்கமான மானுடர் உடலிலுள்ள உயிருக்கும்; பிச்சாடணர் சன்னதிக்கும் - சிவபெருமானுடன் ஐக்கியமாகும் சாயுச்சிய நிலைக்கும்; நேர் கோட்டு வழி இருக்கிறது - வெளிப்படையான வழி இருக்கிறது; சிறுகுறி உருவப் பால் கொழுக்கட்டை - அடையாளப்படுத்தும் வகையில் தெய்வத் திரு மேனிக்கு, பால், வெல்லம் முதலிய சேர்த்து அரிசிமாவால் செய்யும் உணவு வகை; நிவேதனத் - ஒப்புவிக்க; ரசம் போய்விட்ட வெண்கல உருளைகளில் - சுவை (புளிப்பு) போய்விட்ட செம்பும் வெள்ளீயமும் கலந்து உருவாக்கிய வட்ட வடிவிலான பாத்திரத்தில்; சுயத்தையே படைக்க வந்து கொண்டிருக்கும் - தன்னுள்வோடு அர்ப்பணிக்க வந்து கொண்டிருக்கும்; பொன்னையாளுக்கு - பொன்னையாள் என்னும் பெயருடைய சைவ தவப் பெண்ணாகியதொரு பிச்சையாருக்கும்; ஆலவாய் சித்தருக்கும் இடையே - மதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள

சோமசுந்தரர் சித்தருக்கும் நடுவே; கடக்க முடியாத-கடந்து செல்ல முடியாத வைகை மணல்:- வைகைக் கரையில் பொடியான மூதாதையர் வாழ்ந்து மடிந்த பூமி.

பொருள் விளக்கம்

அன்னமயமான மானுடர் உடலில் குடியிருக்கும் இறைவனின் ஒரு சிறு அங்கமான உயிர் சிவபெருமானுடன் ஐக்கியமாகும் சாயுச்சியம் அடைவதற்கு வெளிப்படையான வழி இருக்கிறது.

அவ்வழியை அடையாளம் காட்டும் வகையில் அன்னச்சாத்து என்னும் தெய்வத் திருமேனிக்கு பால், வெல்லம் முதலியவை சேர்த்து அரிசிமாவால் செய்யும் உணவு வகையை உலகபற்றற்ற தன்னூர்வோடு அர்ப்பணித்து வாழ்ந்து வரும் பொன்னையாள் என்னும் பிச்சையார் வாழ்ந்த திருபுவனத்திற்கும், சோமசுந்தர சித்தர் எழுந்தருளியுள்ள மதுரை மாநகருக்கும் நடுவே வைகைக் கரையில் மூதாதையர் வாழ்ந்த பொடியான பிதிர் மண்மேடு ஒன்றைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவதாகக் கருதலாம்.

அந்தப் பிதிர் மண்மேடு என்பது கீழடி வழியாகச் செல்லும் மணலூர் பகுதியாக இருக்கவும் வாய்ப்புண்டு.

கீழடி

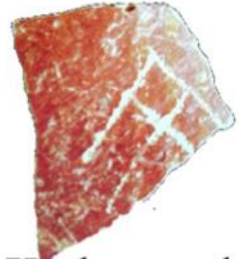
கீழடி என்ற சொல்லை கீழ் + அடி எனப்பிரித்து, கீழ் என்பதற்கான கீழிடம், கிழக்கு, பள்ளம், முற்காலம், குற்றம், கயமை, இழிந்தவன், கீழே, ஏழுநுருபு, மறதி, கடிவாளம் எனவும்; அடி என்பதற்கு பாதம், கால் சுவடு, முதல், கடவுள், பாட்டின் அடி, அடிப்பீடம், அன்மை மரபு வழி, அளவு, கீழ், மகடுஉ முன்னிலை எனப் பொருளாகும். கீழடி என்பதற்கு முற்காலத்தில் கடவுளுக்கு ஒப்பான மூதாதையர் வாழ்ந்த வழிபாட்டிற்குரிய இடமாக இருக்கக் கூடுமெனக் கருதலாம்.

மேலும் மேற்கண்ட பாடலின் வாயிலாக முற்காலத்தில் சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருக்கோயில் ஒன்று மணலூர் பகுதியிலோ அல்லது கீழடியிலோ இருந்துள்ளதையும், பிச்சாடணர், சீபலி ஆகியவை பற்றி சூட்சுமம் எனும் நுட்பமான கூறாகக் குறிப்பிடுவதாகவும் கருதலாம்.

மணலூர் பகுதியிலுள்ள கீழடியில் இந்திய தொல்பொருள் துறை மற்றும் தமிழகத் தொல்லியல் துறையினர் மேற்கொண்ட அகழாய்வின் போது மிகப்பழமையான வரலாற்றுச் சுவடுகள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அச்சுவடுகள் 7500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதாக கருதப்படும் சிந்து சமவெளியில் நாகரிக காலத்திற்கு ஒப்பானதாகவோ அல்லது அதற்கும் முற்பட்டதாகவோ இருக்கக் கூடும் எனக் கருதலாம்.

கீழடி

கொடுமணல்

அதற்குச் சான்றாக கீழடியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட **துரியாதீதன்** குறியீடும், கீழடி, கொடுமணலில் உண்டெடுக்கப்பட்ட **ச** எனும் உயிர்மெய் எழுத்துருவும் சான்றுகளாகச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

சிந்து சமவெளியில் மேற்கொண்ட அகழாய்வுகளில் வெளிப்பட்ட முத்திரைகளில் மேற்கண்ட குறியீடும் எழுத்தும் அருள்மிகு சிவபெருமானின் மகிமைகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன என்பது சிறப்புச் செய்தியாகும்.

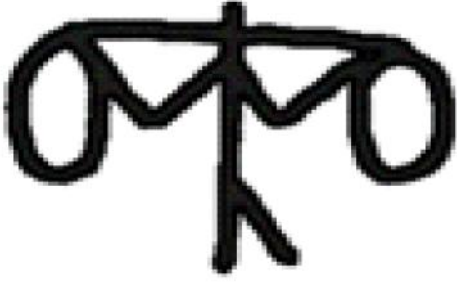
இனிவரும் பகுதியில் அருள்மிகு சிவபெருமானின் வெளிப்பாடுகளான பினாகபாணி, சண்டேசன், பிச்சாடனன் மகிமைகள் பற்றி சிந்துசம வெளி முத்திரைகள் கூறுவதை ஆராய்ந்து அறிவோம்.

சிந்து சமவெளி நகர அடையாளக் குறிகள்

Agr - அலம்கிர்பூர்	Amri - அம்ரி
B - பண்ணவாலி	Ch - சண்டிகர்
Dlv - டொல்லவிரா	Dlp - தேசல்பூர்
Dmd - டைமாபாத்	H - அரப்பா
Hls - குலாஸ்	Jk - சுக்கர்
Krs - கிரஸ்தரா	K - காளிபங்கன்
L - லோத்தல்	Lh - லோகஞ்சொ-தரோ
M - மோஹஞ்சொ-தரோ	Mehi - மேகி
Msk - மஸ்கி	Pbm - பபுநாத்
Pbs - பிரபாஸ்த்தன்	Rgr - இரக்கிஹாரி
Rhd - ரெகுமான் தகிரி	Rhr - ரோகிரா
Rgp - இரங்கப்பூர்	Rjd - ரசோடி
Rpr - ரூப்பூர்	Sht - சகிடம்ப்
Sktd - சர்கோட்டா	Tkwd- தர்கனிவாலா

குறிப்பு: சிந்துவெளி முத்திரைகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள சொற்களுக்கு தமிழ் அகராதியின் வாயிலாகப் பொருள் அறியலாம்.

பரதேசியாக வந்த சிவபெருமான்

M-374A

M-374 A எனும் அடையாள எண் கொண்ட முத்திரை ஒன்று மோஹெஞ்சொ- தரோவில் மேற் கொண்ட அகழாய்வின் போது கண்டெடுக்கப்பட்ட ஒரு பாணை ஓட்டில் ஒரு கீரல் வடிவ மனித வடிவ கோட்டுருவமாக உள்ளது.

அந்த மனித உருவம் தனது தோளில் ஒரு தண்டத்தை சுமந்த கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறது. அத் தண்டத்தின் இரு முனைகளில் இணைக்கப்பட்ட நீள் வட்ட உணவு பண்டப் பையைப் பிடித்துக் கொண்டு நளின கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறது. மனித உருவம் யார் என்பதை அடையாளப் படுத்தக் கூடிய எழுத்துக்கள் ஏதும் பொறிக்கப்படவில்லை.

எனினும் தண்டம் என்பது தவசம் எனும் தொகுத்த பண்டத்தை சுமக்கும் உலக்கையை சுமந்தொரு பரதேசி எனத் தமிழ் அகராதி குறிப்பிடுகிறது. பரதேசி என்பது யாரைக் குறிப்பிடுகிறது என்பதற்கு பின் வரும் முத்திரைகள் விடை கூறுகின்றன.

(குறிப்பு: இனி ஆராய்ந்தறிப்பிடும் முத்திரைகளில் இப் பரதேசியின் தலைப்பகுதி, கரங்கள், தண்டத்தின் அமைப்பு ஆகியவை சற்று மாறுபட்டிருக்கும். பல முத்திரைகளில் ஒத்தக் கொம்பன் / ஒத்தக் கோடு நந்தியும் பிரம்மஞான சின்னமும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும்.)

பரதேசி சிவபிரானின் வெளிப்பாடு

M-69A, M-188A, M-299A ஆகிய அடையாள எண்கள் கொண்ட மூன்று முத்திரைகள் மோஹெஞ்சொ-தரோ-வில் மேற்கொண்ட அகழாய்வின் போது கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றிலுள்ள பிச்சாடனனின் தலைப்பகுதி வட்டம், ப/பி

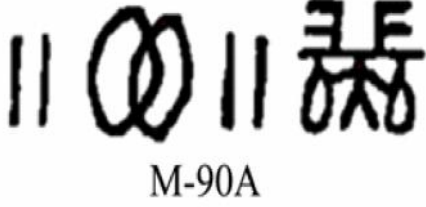
என்னும் தமிழ் எழுத்தமைப்பு உடையதாக சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

இந்த மூன்று முத்திரைகளில் உ என்ற ஒரே ஒரு தமிழ் எழுத்துரு இடது புறத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த மூன்று முத்திரைகள் இடமிருந்து வலமாக உ பரதேசி எனப் படிக்கப்படுகின்றன.

உ என்பது ஐந்தாவது உயிர் எழுத்து, சுட்டெழுத்துக்களில் ஒன்று, வியப்பு, சிவபிரான், நான்முகன், பார்வதிதேவி ஆகியோரைக் குறிக்கும்.

அதனடிப்படையில் இந்த மூன்று முத்திரைகளில் உள்ள உருவங்கள் பரதேசியாக வந்து பிச்சை எடுத்த சிவபெருமானின் வெளிப்பாடான பிச்சாடனன் என்பதைக் குறிப்பிடுவதாகக் கருதலாம்.

பிச்சாடனனை விரும்புதல் சிறப்பானது

M-90A

M-90A, என்னும் அடையாள எண் கொண்ட முத்திரை மோஹெஞ் சொ-தரோவில் மேற்கொண்டதொரு அகழாய்வின் போது கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இம் முத்திரையில் பிச்சாடனனின் தலைப் பகுதி பிச்சாடனன் என்பதைக் குறிக்கும் பி என்னும் தமிழ் எழுத்தமைப்பு உடையதாகவும் நான்கு எழுத்துக்கள் இடது புறத்திலும், கீழ்ப்பகுதியில் ஒத்தக் கொம்பன் என்னும் எருது வகையைச் சார்ந்த திமில் இல்லாத மிருகமும், பிரம்மஞானச் சின்னமும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த முத்திரை வலமிருந்து இடமாக; (பிச்சாடனன் + ந +ள்ளு +ந) பிச்சாடனன் நள்ளு ந எனப் படிப்போம்.

நள்ளு - என்பதற்கு நள்ளுதல் எனவும் அதற்கு நட்புக்கொள்ளுதல், விரும்புதல், அடைதல் எனவும்; ந- என்பதற்கு சிறப்பு, மிகுதி எனப் பொருளாகும்.

மேற்கண்டதமிழ் அகராதிப் பொருள் கூறுவதன் அடிப்படையில் M-90A என்னும் முத்திரை பிச்சாடனனின் மீது நட்புக் கொள்ளுதல் சிறப்பானது அல்லது பிச்சாடனனை விரும்புதல் சிறப்பானது எனக் குறிப்பிடுவதாகக் கருதலாம்.

சிவனின் வெளிப்பாடே பிச்சாடனன்

K-49A என்னும் அடையாள எண் கொண்ட இந்த முத்திரை காளிபங்களில் மேற்கொண்டதொரு அகழாய்வின் போது கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் மூன்று எழுத்துக்கள் மேலே பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இலவ மரத்தின் ஒரு கிளை மீது அமர்ந்த கோலத்தில் பெண் உருவம் ஒன்று, முன் கண்ட (M-69A) ஒரு மனித வடிவத்தை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

கீழே வரிப் புலி ஒன்று அப் பெண்ணுருவத்தை நோக்கியவாறு காட்சியளிக்கிறது. பூசை என்னும் பொருள்படும் இலவ மரத்தின் ஒரு கிளை அமர்ந்துள்ள பெண் உருவம் இலலிதை எனும் பெயருடைய துர்க்கையம்மன், கொற்றவை என்னும் சிவப்பெருமானின் சரிபாதியான உமையம்மை. துர்க்கையம்மையின் வாகனம் வரிப்புலி.

அம் மூன்று எழுத்துக்களை வலமிருந்து இடமாக (அ)ன் + ன + ண(ம்). அன்னணம் என்றுப் படிப்போம். அன்னணம்- அவ்விதம். அவ்- ஒரு சுட்டுச் சொல்; விதம் - மாதிரி. அன்னணம் என்பது அவ்விதமானவர் / அம்மாதிரியானவர். பிச்சை எடுக்கும் கோலத்தில் தவசம் எனும் தொகுத்த பண்டத்தை சுமக்கும் உலக்கையை சுமந்த பரதேசி பிச்சாடனன் மாதிரியாகக் காட்சியளிப்பவர்.

அவரே அறிவிலும் ஆற்றலிலும் கலந்திருக்கும் இலயம் என்னும் அறிவு மட்டுமே திருமேனியாக உள்ள கடவுளாகிய சிவபெருமானின் வெளிப்பாடே பிச்சாடனன் என இலவ மரத்தின் ஒரு கிளை அமர்ந்துள்ள இலலிதை என்னும் துர்க்கையம்மன் சுட்டிக்காட்டுவதாகக் கருதலாம்.

பிச்சாடனன் மேலானவர்

M-96A, L-16A, M-429A

ஆகிய அடையாள எண்கள் கொண்ட மூன்று முத்திரைகளில் இரண்டு மோஹெஞ் சொ-தரோவிலும், ஒன்று லோத்தலிலும்

மேற்கொண்ட அகழாய்வின் போது கண்டெடுக்கப் பட்டுள்ளன. இவற்றிலுள்ள பிச்சாடனனின் தலைப் பகுதி பி என்னும் தமிழ் எழுத்தமைப்பு உடையதாகச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

M-96A, L-16A ஆகிய இரண்டு முத்திரைகளில் ண் என்ற ஆறாவது உயிர் மெய் எழுத்துரு இடது புறத்திலும், M-429A -யில் ன் என்ற பதினெட்டாவது உயிர் மெய் எழுத்துரு வலது புறத்திலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டு முத்திரைகளை வலமிருந்து இடமாக பிச்சாடனன் அண் எனவும் ஒரு முத்திரையை இடமிருந்து வலமாக பிச்சாடனன் அன் எனவும் படிக்கலாம்.

தமிழ் அகராதியின் படி அண் - மேல் (மேலானது) எனவும் அன் - ஒரு ஆண்பால் பெயர் விசுதி எனப்பொருளாகும்.

அதனடிப்படையில் பிச்சாடனன் அண்- பிச்சாடனன் மேலானவர். பிச்சாடனன் அன் - பிச்சாடனன் ஒரு ஆண்பால் பெயர் விசுதி எனக் கருதலாம்.

பிச்சாடனனருள்

H-38A

H-38A என்னும் அடையாள எண் கொண்ட முத்திரை அரப்பாவில் மேற்கொண்ட அகழாய்வின் போது கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இம் முத்திரையில் பிச்சாடனரின் தலைப்பகுதி **பி** என்னும் தமிழ் எழுத்தமைப்பு உடையதாகவும், **ரு+ள்** என்ற ஒருங்கிணைந்த இரண்டு எழுத்துக்கள் இடது புறத்திலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இம் முத்திரை வலமிருந்து இடமாகவும் ஒருங்கிணைந்த இரண்டு எழுத்துக்கள் உள்ளிருந்து வெளியாகவும் **பிச்சாடனன் + (ரு+ள்)** அதாவது **பிச்சாடனனருள்** எனப் படிக்கலாம்.

சிவபெருமானின் வெளிப்பாடான **பிச்சாடனனருள்** என்பது ஐந்து செயல்பாடுகளாகப் படைத்தல், மறைத்தல், காத்தல், **அருளல்**, அழித்தல் ஆகியவற்றில் ஒன்றான **அருளல்** என்னும் கருணை காட்டுபவர் எனப் பொருள்படும்.

அதனடிப்படையில் கடந்த காலம், நிகழ் காலம், வருங்காலம் ஆகிய முக்காலங்களில் நடந்தவை, நடப்பவை, நடக்கப்போவவை எல்லாம் **பிச்சாடனனருளல்** என்பதை குறிப்பிடுவதாகக் கருதலாம்.

பிச்சாடனனருள் வலிமையானது

H-152A

H-152A என்னும் அடையாள எண் கொண்ட முத்திரை அரப்பாவில் மேற் கொண்டதொரு அகழாய்வின் போது கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இம் முத்திரையில் பிச்சாடனனின் தலைப்பகுதி பி என்னும் தமிழ் எழுத்தமைப்பு உடையதாகவும், இரு கரங்கள் தோளில் சுமந்துள்ள தண்டத்தோடு ஒடுங்கியும் உள்ளன. இடது புறத்தில் இரண்டு எழுத்துக்கள் ஒருங்கிணைந்தும் அதனையடுத்து இரண்டு எழுத்துக்கள் ஒன்றின் கீழ் ஒன்றாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த முத்திரை வலமிருந்து இடமாக; பிச்சாடனன் + (அரு+ள்) + (ஏ + ண்) அதாவது அருள் என்பது உள்ளிருந்து வெளியாகவும், ஏண் என்பது மேலிருந்து கீழாகவும், பிச்சாடனனருள் ஏண் எனப் படிப்போம்.

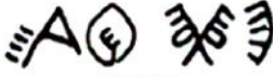
முற்பகுதியில், பிச்சாடனன் என்பதற்கு அருள்மிகு சிவபெருமானின் பதினாறு வெளிப்பாடுகளில் ஒன்றும், அருள் என்பதற்கு சிவபெருமானின் வெளிப்பாடான பிச்சாடனனும் ஐந்து செயல்பாடுகளாக படைத்தல், மறைத்தல், காத்தல், அருளல், அழித்தல் ஆகியவற்றில் ஒன்றான அருளல் எனும் கருணை காட்டுபவர் என்பதும் அறியப்பட்டது.

ஏண் என்பதற்கு எல்லை, வலிமை, திண்ணம், உயர்ச்சி, பெருமை பேச்சு எனத் தமிழ் அகராதி பொருள் கூறுகிறது. அதற்குச் சான்றாக இரு கரங்கள் தோளில் சுமந்துள்ள தண்டத்தோடு ஒடுங்கியவாறு சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது வலிமை என்பதை சூட்சுமமாகச் சுட்டிக் காட்டி பிச்சாடனனருள் வலிமையானது என்பதைக் குறிப்பிடுவதாகக் கருதலாம்.

அருள்மிகு பிச்சாடனனின் அருள் வலிமையானது

H-160A

H-189A

H-160A, H-189A ஆகிய இரண்டு செவ்வக வடிவிலான முத்திரைகள் அரப்பாவில் மேற்கொண்ட அகழாய்வுகளின் போது கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இம் முத்திரைகளில் H-160A -யில் பிச்சாடனரின் தலைப்பகுதி பி என்னும் தமிழ் எழுத்தமைப்புடைய தாகவும், H-189A-யில் பி என்னும் தமிழ் எழுத்தமைப்பும், தண்டும், கரங்கள் தண்டுடன் ஒருங்கிணைந்த வடிவமாகவும், இரண்டு கால்களுடனும் பிச்சாடனன் அருஉருவம் சித்தரித்து காட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்விரண்டு முத்திரைகளின் இடது புறத்தில் முன் கண்ட முத்திரை H-152A உள்ளவை போன்ற நான்கு எழுத்துக்களும் கூடுதலாக ஒரு குறியீடும், அக்குறியீடு வலது புறத்தில் ஒரு முன்னெழுத்தாகவும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

சீ என்ற முன்னெழுத்தாக பொறிக்கப்பட்டுள்ள அக்குறியீடு திரு அல்லது பெருமதிப்பிற்குரிய, அருள்மிகு என்பதைக் குறிக்கும் சிரீ என்னும் எழுத்தாகும். சிரீ என்பது பொ.ஆ.பி. 500 -க்கு பிறகு (ஸ + ரீ) ஸீ என்ற வடமொழி சொல்லாக மாற்றமடைந்துள்ளது. அதில் ரீ என்பது தமிழ் எழுத்துரு என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முத்திரை H-152A -யில் பிச்சாடனன் + (ரு+ள்) + (ஏ + ண்) என்பதோடு திரு/ அருள்மிகு என்றச் சிறப்புச் சொல்லையும் இணைத்து, இவ்விரண்டு முத்திரைகள் வலமிருந்து இடமாக சீ பிச்சாடனனருள் ஏண் எனப் படிக்கப்பட்டு, அருள்மிகு பிச்சாடனனின் அருள் வலிமையானது என்பதைக் குறிப்பிடுவதாகக் கருதலாம்.

பிச்சாடனன் அருள் வலிமை, முதன்மை, தலைமை, நிகரற்றதாகும்

H-27A

H-27A என்னும் அடையாள எண் கொண்ட முத்திரை அரப்பாவில் மேற்கொண்ட அகழாய்வின் போது கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

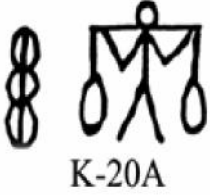
இம் முத்திரையில் பிச்சாடனரின் தலைப்பகுதி பி என்னும் தமிழ் எழுத்தமைப்பு உடையதாகவும் இருகரங்கள் தண்டத்தோடு ஒடுங்கியும், அதனது இடது புறத்தில் ஒன்பது எழுத்துக்களும் அவற்றில் ஒருங்கிணைந்த இரண்டு எழுத்துக்களும் உள்ளன. கீழ்ப்பகுதியில் ஓத்தக்கொம்பன், பிரம்மஞான சின்னம் ஆகியன பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இம் முத்திரை வலமிருந்து இடமாகவும் ஒருங்கிணைந்த எழுத்துக்கள் உள்ளிருந்து வெளியாக; பிச்சாடனன் + (ரு+ள்) + ஏண் + ஒன்று + ப+(தி+அ)+ந். பிச்சாடனன் அருள் ஏண் ஒன்று பதி அந் - எனப் படிக்கலாம்.

பிச்சாடனன் என்பதற்கு அருள்மிகு சிவபெருமானின் பதினாறு வெளிப்பாடுகளில் ஒன்று என்பதும்; அருள் என்பதற்கு கருணை காட்டுபவர் என்பதும்; ஏண் என்பதற்கு எல்லை, வலிமை, திண்ணம், உயர்ச்சி, பெருமை பேச்சு என்பது முற்பகுதியில் அறியப்பட்டது. ஒன்று என்பதற்கு முதன்மை,; பதி என்பது தலைமை எனவும்; அந் என்பதற்கு இல்லாமை (நிகரற்றது) எனவும் தமிழ் அகராதி பொருள் கூறுகிறது.

இந்த முத்திரையின் வாயிலாக பிச்சாடனனருள் வலிமை யானதும், முதன்மையானதும், தலைமையானதும், நிகரற்றதாகும் என்பதைக் குறிப்பிடுவதாகக் கருதலாம்.

பிச்சாடனன் உற்றவன்

K-20A என்னும் அடையாள எண் கொண்ட முத்திரை காளிபங்களில் மேற்கொண்ட அகழாய்வின் போது கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது. இம் முத்திரையில் பிச்சாடனரின் தலைப்பகுதி வட்ட வடிவத்திலும், இரு கரங்கள் தோளில் சுமந்துள்ள தண்டத்தை பிடித்தவாறு, இடது புறத்தில் நான்கு எழுத்துக்கள் ஒன்றாக உள்ளன , ஒரே மாதிரியான மூன்று எழுத்துக்கள் ஒன்றின் கீழ் ஒன்றாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

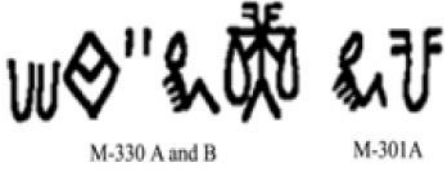
இந்த முத்திரைஎழுத்துக்களை முதல், நடு, மேலிருந்து கீழாக; பிச்சாடனன் + உ+ள்+ளா+ள்; **பிச்சாடனன் உள்ளாள்** எனப் படிக்கலாம்.

முற்பகுதியில், **பிச்சாடனன்** என்பதற்கு அருள்மிகு சிவ பெருமானின் பதினாறு வெளிப்பாடுகளில் ஒன்று என்பது முற் பகுதியில் அறியப்பட்டது.

உள்ளாள் என்பதற்கு உள்ளாகப் பயிலும் ஆள், உளவறிவோர், உளவறிவன் எனவும் அதற்கு **உற்றவன்** - சுற்றத்தான் (உறவினன்), நண்பன் எனத் தமிழ் அகாராதி பொருள் கூறுகிறது.

மேற்கண்டவற்றின் வாயிலாக இந்த முத்திரை பிச்சாடனன் மானுடர் உடலில் உள்ளிருக்கும் ஆன்மாவாக வாழ்வியல் தத்துவங்களை பயில்விக்கும் உற்றதொரு நண்பனாவார் என்பதை **பிச்சாடனன் உற்றவன்** எனக் கூறுவதாகக் கருதலாம்.

பிச்சாடனன் படைத்த உடல் அன்னத்திலானது

M-330A&B, M-301A ஆகிய இரண்டு முத்திரைகள் மோஹெஞ் சொ-தரோவில் மேற்கொண்ட அகழாய்வின் போது கண்டெடுக்கப்பட்டவை.

இம் முத்திரையில் பிச்சாடனனின் தலைப்பகுதி பி என்னும் தமிழ் எழுத்தமைப்பு உடையதாகவும், M-301A-யில் இடது புறமாக ஒரு எழுத்தும், M-330A&B-யில் ஆறு எழுத்துக்களும் அடிப்பகுதியில் ஒத்தக் கொம்பன் எனும் எருது வகையைச் சார்ந்த திமில் இல்லாத ஒத்தக் கொம்பனும் பிரம்மஞான சின்னமும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டு முத்திரைகளும் வலமிருந்து இடமாகப் படிப்போம்.

M-301A : (ப + ஞ்) பஞ். பஞ் என்பதை பஞ்சானனன் என்னும் ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம் ஆகிய ஐம்முகங்களுடைய சிவன் எனவும் அல்லது பஞ்சமகன் என்னும் சிவன் எனப் பொருள் அறியலாம்.

M-330A&B: பிச்சாடனன் +ப(ஞ்) + இட் + ட + ஆ +ப் +பு (ம்). பிச்சாடனன் பஞ் இட்ட ஆப்பு/ஆப்பம். பிச்சாடனன் என்பதற்கு முற்பகுதியிலும் பஞ் என்பதற்கு பஞ்சமகன் என்பதை இப்பகுதியிலும் அறியப்பட்டுள்ளன. இட்ட என்பதற்கு கொடுத்த / படைத்த எனவும் ஆப்பு - உடல், ஆப்பம் என்பதற்கு அரிசி மாவும் வெல்லமும் கலந்து தயாரிக்கப்பட்ட அன்னம்.

முத்திரை M-330A&B பிச்சாடனனாக வெளிப்பட்ட பஞ்சமகன் என்னும் சிவன் அன்னப்பிச்சை ஏந்தி அன்னக்காவடி எடுக்கும் பிச்சாடனன் படைத்த அன்னத்தாலான உடல்.

சீபலி என்ற சிறப்பு பூசையின் போது அவருக்கு படைக்கப்பட்ட அன்னத்தை சிவபெருமான் பிச்சாடனனாக வெளிப்பட்டு ஏற்று கொள்வதாகவும், பின்னர் அவரே அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் வழங்குவதாகக் கருதப்படுவதாகும்.

மேற்கண்டதன் அடிப்படையில் சிவனுக்கு படைக்கப்பட்ட பிச்சைச் சோற்றை அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் வழங்கும் வகையில் ஆகாயத்தில் எறிவதும், நீரில் இடுவதும், பூமியில் புதைப்பதும், பின்னர் பக்தர்களுக்கு வழங்குவதும் கோயில் வழிபாடுகளில் ஒன்றான சீபலி என்னும் மரபை குறிப்பிடுவதாகக் கருதலாம். அம் மரபு தற்காலத்திலும் கோயில்களில் அன்னசாத்து என்ற பெயரில் கடைப்பிடிக்கப்படுவதாகும்.

அதற்குச் சிறந்ததொரு சான்றாக ஆதித்தனும் (ஞாயிறும்) சந்திரனும் (அமிர்த கிரணனும்) கூடும் அமாவாசை நாளன்றும், இடை பிங்கல கலைகளில் சந்தியைப் பிராணன் கூடும் காலமாகவும் கூறுப்படும் பூரண அமாவாசை, பண்டிகை நாட்களின் போது இறைவனுக்குப் படைக்கப்பட்ட உணவுவை முதலில் காக்கைக் குருவிகளுக்கும் (பறவைகளுக்கும்), நீர்வாழ் உயிரினங்களுக்கும், பூமியில் வாழும் புழு பூச்சிகளுக்கும் உணவாகக் கொடுத்தப் பின்னர் உற்றார் உறவினருடன் பகிர்ந்து உட்கொள்ளும் பழந்தமிழர் மரபு இன்றளவும் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

பிச்சாடனன் ஒரு பஞ்சமகன்

L-16A என்னும் எண்ணுடைய முத்திரை ஒன்று லோத்திலில் மேற்கொண்ட அகழாய்வின் போது கண்டெடுக்கப்பட்டது. இம் முத்திரையில் பிச்சாடனனின் தலைப்பகுதி **பி** என்னும் தமிழ் எழுத்தமைப்புடன், வளைந்த தண்டோடு ஒடுங்கிய கரங்களும், **உடலற்ற கால்களுடனும்** பிச்சாடனனின் அருஉருவம் சித்தரித்து காட்டப்பட்டுள்ளது. அதன் இடது புறத்தில் இரண்டு எண்கள் மேலிந்து கீழாக பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. **வளைந்த தண்டோடு ஒடுங்கிய கரங்கள்** பற்றி முற்பகுதியில் அறியப்பட்டது.

உடலற்ற கால்கள்- நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் ஆகிய பஞ்சீகரணம் எனும் பஞ்சக் கூறுகளின் சேர்க்கையே மானுடர் உடல். அது நிலையற்றது. அழிவற்ற சிவபெருமானின் அங்கமான உயிரானது நிலையற்ற உடலில் குறிப்பிட்ட காலம் வரை விழிப்பு நிலை, கணவு நிலை, ஆழ்ந்த உரக்க நிலை, அமைதி நிலை(துரியம்), பேரமைதி நிலை (துரியாதீதம்) ஆகிய ஐந்து அவத்தை எனும் நிலைப்பாடுகளுடன் வாழ்கிறது. அங்ஙனம் உயிரும் உடலும் வாழ்வது உலக மகா அதிசயம் என்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஐந்து செயல்களை புரியும்; **கைகள்** (கடைப் பிடித்தல்), **கால்கள்** இலக்கு நோக்கி நடத்தல், **குதம்** (மலங்களை நீக்குதல்), **குறி** (இனவிருத்தி செய்தல்) , **வாய்** (பேசுதல்) ஆகியவற்றில் இறைவனின் திருவடியை சென்றடைய **நல்வழியில் நடக்க வேண்டும்** என்பதை குறிப்பிடுவதாகக் கருதலாம். **எண்கள்:** ஒன்று - ஒரு, ஐந்து - பஞ்சானனன் என்னும் ஐம்முகங்களுடைய பஞ்சமகன் என்னும் **சிவன்** ஒருவனே (கடவுள்) எனக் கருதலாம். இம் முத்திரை (பொன்னிறமான) உயிர் பஞ்சானனன் என்னும் கடவுளாகிய சிவபெருமானின் வெளிப்பாடான **பிச்சாடனன் ஒரு பஞ்சமகன்** என்பதை கூறுவதாகக் கருதலாம்.

கடவுளும் ஆன்மாக்களும் ஒன்றே

𑀧𑀲𑀓𑀲𑀓

𑀧𑀲𑀓𑀲𑀓

𑀧𑀲𑀓𑀲𑀓

H-299A என்னும் முத்திரை அரப்பாவிலும் அதே போன்ற நீள் சதுர வடிவிலான இரண்டு முத்திரைகளும் மற்ற இடங்களிலும் மேற்கொண்ட அகழாய்வின் போது கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த முத்திரைகளின் பிச்சாடனனின் தலை பி வடிவமுடையதாக இருபுறங்களில் இடையில் காட்டப்பட்டுள்ளது. வலது / இடது புறத்தில் இரண்டு எழுத்துக்களும், இடது / வலது இருபுறங்களில் சீ என்னும் குறியீடும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இம் மூன்று முத்திரைகளில் இரண்டு (மேல், கீழ்) முத்திரைகள் வலமிருந்து இடமாகவும் ஒன்று (நடு) இடமிருந்து வலமாகவும் (சீ + பிச்சாடனன் + ஈ + சோகம்) சீ பிச்சாடனனா சோகம் எனப் படிக்கப்பட்டன.

சீ- திரு என்பதைக் குறிப்பதை முற்பகுதியில் அறியப்பட்டுள்ளது. பிச்சாடனன் என்றப் பெயர்ச் சொல்லை துணை எழுத்தோடு பிச்சாடனனா - பிச்சாடனனின் ஆன்மாவும், சோகம் என்பதற்கு கடவுளும் ஆன்மாவும் ஒன்றெனப் பாவிக்கை எனப் பொருள் அறிந்து, பிச்சாடனனாகிய கடவுளும் ஆன்மாக்களும் ஒன்றே என மனதில் எண்ணி தியானிக்க வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிடுவதாகக் கருதலாம்.

குறிப்பு: இந்த முத்திரைகளில் துணை எழுத்தின் வடிவம் நோக்கத்தக்கது.

பிச்சாடனனின் வியப்புக்குறிய ஐந்தொழில்கள்

H-177A

H-177B

H-177A&B என்னும் நீள் சதுர வடிவிலான முத்திரை அரப்பாவில் மேற்கொண்ட அகழாய்வின் போது கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

H-177A புறத்தில் பிச்சாடனனின் உருவம் தலைப்பகுதி வட்ட வடிவமுடையதாக இடையில் காட்டப்பட்டுள்ளது.

வலது புறத்தில் இரண்டு எழுத்துக்களும், இடது புறத்தில் ஐந்து எழுத்துக்களும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை பன்(மா) + பிச்சாடனன் + மற (க்கருணை) + (இட் + ட) + ஆ. பன்மா பிச்சாடனன் மறக்கருணை இட்ட ஆ.

பன்மா - அரிவாட்பல் துகில்கள்;

மறக்கருணை - அழித்து நலமுண்டாக்கும் அருள்;

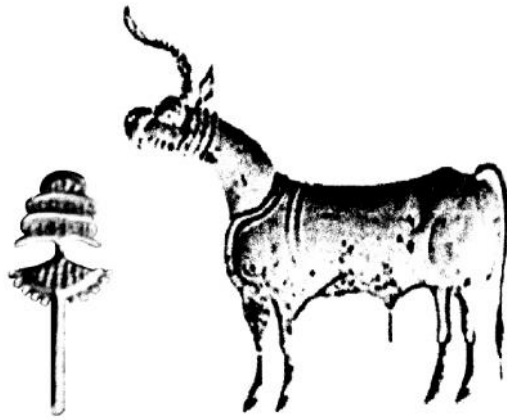
இட்ட - அளித்தல், பாவித்தல்;

ஆ - ஆன்மா, வியப்புக்குறிப்பு.

இறைவனின் அருவுருவாகிய பிச்சாடனனின் அரிவாட்பல் ஆன சிற்றூயிர்களை படைத்து, அழித்து, மறைத்து காத்து நலமுண்டாக்கி அருள்பாவித்தல் ஆகிய ஐந்தொழில்கள் வியப்புக்குறிய செயல்கள்.

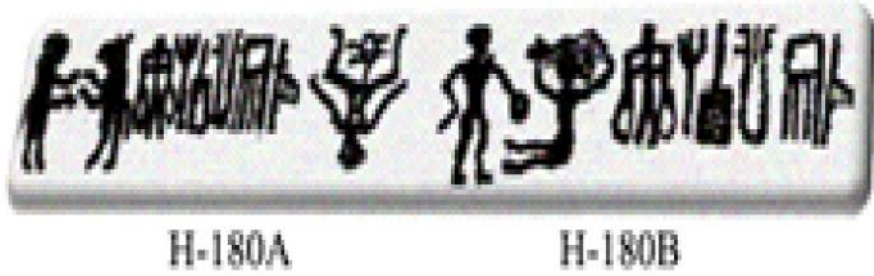
H-177B -யில் தமது வாகனமான எருமைக் கடாவோடு காலதேவனாகிய எமதர்மன் உருத்திரனை வணங்கும் காட்சி, சுவேதனன் புராணத்தில் காலதேவனை வதைத்து, சிவபக்தனாகிய சுவேதனை மரணத்தின் பிடியிலிருந்து காத்து, தமது அருகிலேயே இருக்க அருள் புரிந்ததையும், தனது பக்தனாகிய சுவேதனின் வேண்டிக் கொண்டதன் பேரில் காலதேவனை மீண்டும் உயிர்பித்தருளியதால் காலதேவன் இறைவனை வணங்குவது போன்று சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இறைவன் உருத்திரளாகக் காட்சித்தரும் திருவாசியின் அமைப்பு சூரியன் வடதிசையில் பயணிக்கும் கோடை காலத்தின் ஒரு நிகழ்வாகும். அதனால் சிந்துவெளி மக்கள் வானசாத்திரத்தை நன்கு அறிந்தவர்கள் என்பது தெரிய வருவதாகக் கருதலாம்.

ஒத்தக் கொம்பன் என்னும் திமில் இல்லாத எருதும்

பேணுதல்

H-180A&B என்னும் நீள் சதுர வடிவிலான முத்திரை ஒன்று அரப்பாவில் மேற்கொண்ட அகழாய்வின் போது கண்டெடுக்கப் பட்டது. இம் முத்திரையில் பிச்சாடனனின் உருவம் தலைப்பகுதி சதுர வடிவமுடையதாக இடையில் காட்டப்பட்டுள்ளது.

H-180A-யில் பிச்சாடனனின் உருவத்தின் இடது புறத்தில் இரண்டு மிருக உருவங்களும் வலது புறத்தில் ஐந்து எழுத்துக்களும் கிடந்த நிலையில் பிரசவிக்கும் ஒரு பெண்ணின் உருவமும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

H-180B -யில் பிச்சாடனனின் உருவத்தின் இடது புறத்தில் ஒரு கத்தி, கேடயம் தாங்கிய வீரன், சிகையை சீவிமுடிக்கும் பெண் ஆகிய இரண்டு உருவங்களும், வலது புறத்தில் ஐந்து எழுத்துக்களும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

H-180A&B ஆகிய இரண்டிலும் உள்ள பிச்சாடனன் உருவமும் ஐந்து எழுத்துக்களும் பிச்சாடனன் அறமே பேணு ஊ(ன்) எனப்படிக்கப் படுகின்றன. பேணு என்பதை பேணுதல் என்பதைக் குறிப்பதாகும். தமிழ் அகராதியில் பதின்மூன்று வகையான பேணுதல்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

அவை, போற்றுதல், உபசரித்தல், ஒத்தல், மதித்தல், விரும்புதல், பாதுகாத்தல், வழிபடுதல், கருத்தில் எடுத்துக் கொள்ளுதல், நினைத்தல், ஓம்புதல், அலங்கரித்தல், குறித்தல், உட்கொள்ளுதல் என தமிழ் அகராதி கூறுகிறது.

ஊன் - என்பது இரத்தமும் சதையுமான மனித உடலைக் குறிக்கும்.

H-180A -யில் உபசரித்தல், (உயிரனுவை) உட்கொள்ளுதல் ஆகிய இரண்டும், H-180B -யில் பாதுகாத்தல், அலங்கரித்தல் ஆகிய இரண்டும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த முத்திரையின் வாயிலாக ; இப் பூமியில் மனித உடலுடன் பிறவி எடுத்த அனைவரின் பேணுதல்கள் அனைத்தும் பிச்சாடனன் தர்மச் செயலுக்கு ஒப்பானது எனக் கூறுவதாகக் கருதலாம்.

சிவபெருமானின் பதினாறு வெளிப்பாடுகளில் ஒன்றான பிச்சாடனனின் அருளே அறியாமையை அகற்ற ஆன்மாவாக மனித உடலில் உட்புகுந்து உயிராக வாழ்ந்து உய்யநெறிக்கு வழிகாட்டுவதை குறிப்பிடுவதாகக் கருதலாம்.

பிச்சாடனன்

பிச்சாடனன் தலையானவர்

வட்ட வடிவிலான முத்திரை ஒன்று, முற்காலத்தில் மொசப்படடிணமா பகுதியும் தற்காலத்தில் ஈராக் என்னும் நாட்டிலும் உள்ள ஊர் என்னும் நகரத்திலுள்ள ஒரு குடியிருப்பின் அருகில் இருந்த ஒரு குப்பை மேட்டில் 1930-31-யில் கண்டெடுக்கப்பட்டு தற்போது அமெரிக்கா நாட்டின் பென்சிலோனியா பல்கலைக்கழக அருங் காட்சியகத்திலுள்ளது.

இம் முத்திரையின் நடுவே உள்ள பிச்சாடனன் தலைப்பகுதி சீ என்பதைக் குறிக்கும் குறியீடாகவும், தலையின் இருபுறங்களில் (5+5) பத்து இதழ்களுடைய மலர்களும், அவரது இருகரங்கள் தோளில் தாங்கிய தண்டத்தை பிடித்தவாறும், அவரது இடது புறத்தில் ஒரு எழுத்துருவும், வலது புறத்தில் இரண்டு எழுத்துருக்களும் என மூன்று எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

பிச்சாடனன் உருவம், மலர்கள், எழுத்துக்கள் ஆகிய அனைத்தும் வட்டவடிவமான அடைப்புக் குறிகளால் உள்ளடங்கியவாறு சித்தரித்து காட்டப்பட்டுள்ளன.

இம் முத்திரை மேலிருந்தும் இடமிருந்து வலமாக; இரு மலர்கள் + (சீ + பிச்சாடனன் + (பொ+ ருள்) + அடைப்புக்குறி . (சீ பிச்சாடனன் பொருள்) - எனப் படிக்கப்படுகிறது.

பத்து இதழ்கள்- பத்து என்பதற்கு பற்று அல்லது கடவுள் எனப் பொருள்.

சீ - திரு என்னும் தமிழ் எழுத்து,

பிச்சாடனன் - சிவபெருமானின் பதினாறு வெளிப்பாடுகளில் ஒன்றான பிச்சாடனன்.

பொருள் - தத்துவம், அறிவு, பயன், கடவுள், வீடுபேறு, தலைமை.

அடைப்புக்குறிகள் - மறைமொழி அல்லது அடைமொழி என்னும் சிறப்பை உணர்த்தும் அடையாண் கிளவி(கிளவி என்பது அகப்பொருள் துறை, மொழி).

இந்த முத்திரை - திரு பிச்சாடனன் மீது மேற்கொள்ளும் அன்பே தலைமையானது, வீடுபேறு பெறத்தக்கது. அதனால் பதினாறு வகைப் பட்ட செல்வங்கள், பயன்கள், தகுதி, நல்லாழ் எனும் புண்ணியம், தவப்பயன் ஆகிய பேறுகளை பெறும் சிறப்பை மறைமொழி அல்லது அடை மொழியால் குறிப்பிடுவதாகக் கருதலாம்.

மேற்கண்டதன் அடிப்படையில் **பிச்சாடனன் தலைமையானவர்** என்பதும்; அடைப்புக்குறிகள் தமிழர்களின் பழந்தமிழ் எழுத்துக்களைச் சார்ந்தது என்பதும் தெரியவருகிறது.

முக்கிய குறிப்பு: நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையில் கிளந்த மறைமொழி தானே மந்திரம் என்ப-தொல்: 1434, நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து மறைமொழி காட்டி விடும்-திருக்குறள் 28 ஆகிய இரண்டும் கூறுகின்றன.

பிச்சாடனன்

பிச்சாடனன் பரமன் என்னும் கடவுள்

H-1677A என்னும் எண்ணுடைய முத்திரை அரப்பாவில் மேற்கொண்ட அகழாய்வின் போது கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

கீழ் பகுதி முற்றிலும் சிதலமடைந்துள்ள இம் முத்திரையின் இடது புறத்தில் க என்னும் எழுத்துருவும் அதனையடுத்து பிச்சாடனனின் தலைப்பகுதி பி என்னும் தமிழ் எழுத்தமைப்பு உடையதாக பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

அடிப்பகுதி சிதலமடைந்துள்ள போதிலும் ஒத்தக்கொம்பன் எனும் எருது வகையைச் சார்ந்த திமில் இல்லாத ஒத்தக்கொம்பனும் பிரம்மஞான சின்னமும் பொறிக்கப்பட்டுள்ள சுவடுகள் தெரியவருகிறது.

இம் முத்திரையை வலமிருந்து இடமாக பிச்சாடனன் க எனப் படிக்கப்போம்.

பிச்சாடனன் பற்றி விரிவாக முற்பகுதியில் அறியப் பட்டுள்ளது. க என்ற எழுத்துருவுக்கு ஒன்று என்னும் எண்ணின் குறி, ஆன்மா, உடல், காற்று, அக்கினி, பரமன் எனத் தமிழ் அகராதி பொருள் கூறுகிறது.

இருகரங்களை மார்பில் அமர்ந்தி கோடாலியை ஏந்தி நிற்கும் திருவுருவம் சிவப்பெருமானின் வெளிப்பாடுகளில் ஒன்றான சண்டேசன் என மயமதம் கூறுகிறது.

இம் முத்திரை பிச்சாடனன் பரமன் என்னும் கடவுள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதாகக் கருதலாம்.

பிச்சாடனனே பதினெண்கணமும், பதினெண் குடிமக்களுமாவார்

சதுர வடிவிலான ஒரு முத்திரை சிந்து வெளி பகுதியில் மேற்கொண்ட அகழாய்வில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இம் முத்திரையின் பிச்சாடனனின் தலைப்பகுதி **பி** என்னும் தமிழ் எழுத்தமைப்பு உடையதாக அதன் இடது புறத்தில் **ன்** என்ற எழுத்துரு முதலிலும் இறுதியிலும் அவற்றின் இடையில் **இரண்டு பதினெண் கட்டங்கள்** கொண்ட வடிவவியல் கணித குறியீடுகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. கீழ் பகுதியில் ஒத்தக் கொம்பன் எனும் எழுது வகையைச் சார்ந்த திமில் இல்லாத மிருகமும் பிரம்ம ஞான சின்னமும் பொறிக்கப்பட்டுள்ள சுவடுகள் தெரியவருகிறது.

இம் முத்திரையை வலமிருந்து இடமாக: **பிச்சாடனன்+னே+** (அமரர், சித்தர், அசுரர், தைத்தியர், கருடர், கின்னரர், நிருதர், சிம்புருடர், இயக்கர், பூதர், விஞ்சையர், கந்தருவர், அந்தரர், பசாசர், முனிவர், உரகர், விண்யோர், மண்ணோர் ஆகிய) **பதினெண்கணமும்;** (ஓடாவி, கன்னார், குயவர், கொல்லர், கோவியர், ஓச்சர், தச்சர், தட்டார், நாவிதர், பள்ளர், பாணர், பூமாலைக்காரர், எண்ணெய் வணிகர், உப்பு வணிகர், இலை வணிகர், வண்ணார், வலையர், வெட்டியான் ஆகிய) **பதினெண்குடி மக்களுமாவன்** எனப் படிக்கப்படுகிறது.

இந்த முத்திரை **பிச்சாடனனே பதினெண்கணமும், பதினெண் குடிமக்களுமாவார்** எனக் கூறுவதாகக் கருதலாம்.

தந்தையாகிய சிவபெருமான்

H-2084A&B என்னும் எண்ணுடைய முத்திரை ஒன்று அரப்பாவில் மேற்கொண்ட அகழாய்வின் போது கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இடமிருந்து வலமாக: வட்ட வடிவ தலைப் பகுதியுடைய பிச்சாடனரின் உருவம் ள் என்ற எழுத்துக்குள் உள்ளடங்கியுள்ளது. பினாகபாணி என்பதைக் குறிக்கும் வகையில் வில்லும் அம்பும், தூரியாதீதனைக் குறிக்கும் ஒருசெங்குத்துக் கோட்டில் நான்கு படுக்கைக் கோடுகள் கொண்ட குறியீடும், உரு என்ற இணைந்த இரண்டு எழுத்துக்களும், பிதா என்ற இணைந்த இரண்டு எழுத்துக்களும், இறுதியில் சி என்ற பெருவெழுத்துரு காணப்படுகின்றன.

இம் முத்திரை பிச்சாடனனுள் பினாகபாணி. தூரியாதீதனுரு பிதா சிவபெருமான் எனப்படிக்கப்படுகிறது.

பிச்சாடனன் உள்ளிருப்பது பினாகபாணி. தூரியாதீதனின் திருவுருவம் தந்தையாகிய சிவபெருமான் எனப் பொருள் கூறுவதாகக் கருதலாம்.

சிவபெருமான் எப்பொருட்கும் இறைவனே

× 1 1 1 1 1 1

நீள் செவ்வக வடிவிலான ஒரு முத்திரை சிந்துவெளிப் பகுதியில் மேற்கொண்ட அகழாய்வின் போது கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் நடுவில் ஒரு குறியீடும் ஒன்பது எழுத்துக்களும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த முத்திரையை வலமிருந்து இடமாக, (இ)ட்+டு + சி +(இ)ட்+டு. சண்டேசன்+ பினாகபாணி + உ + ஆ + தி எனப் படிப்போம்.

இட்டு சி இட்டு. சண்டேசன், பினாகபாணி, உ ஆ தி

இட்டு - காரணமாக

சி - சிவபெருமானிடமிருந்து

இட்டு - தொடங்கிய / வெளிப்பட்ட.

சண்டேசன் - சிவப்பெருமானின் வெளிப்பாடுகளில் ஒரு திருவுருவமும்

பினாகபாணி - பினாகம் என்னும் வில்லேந்தியதொரு சிவபெருமானின் திருவுருவமும்,

உ - சிவன் என்னும்

ஆதி - எப்பொருட்கும் இறைவனாகும்.

சிவபெருமானிடமிருந்து காரணமாக வெளிப்பட்டவர்களான சண்டேவனும், பினாகபாணியும் சிவபெருமான் எப்பொருட்கும் இறைவனே எனக் குறிப்பிடுவதாகக் கருதலாம்.

பிச்சாடனன் ஒன்பான்

சதுர வடிவிலான ஒரு முத்திரை சிந்துவெளிப் பகுதியில் மேற்கொண்ட அகழாய்வின் போது கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த முத்திரையில் வலமிருந்து இடமாக முறையே; பி என்னும் எழுத்துருவை தலைப்பகுதியாகக் கொண்ட பிச்சாடனன் திருவுரு, (ஐந்து+நான்கு) ஒன்பது என்னும்

எண்ணும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

கீழ் பகுதியில் திமில் இல்லாத எருது வகையைச் சார்ந்த ஒத்தக்கொம்பன் உருவமும், பிரம்மஞான குறியீடும் காணப்படுகின்றன.

இந்த முத்திரையை; பிச்சாடனன் பத்து எனப்படிப்போம்.

பிச்சாடனன் - முற்பகுதிகளில் விரிவாக அறியப்பட்டுள்ளது.

ஒன்பது - ஒன்பான் எனப் தமிழ் அகராதி பொருள் கூறுகிறது.

மேற்கண்ட பொருளின் வாயிலாக பிச்சாடனன் ஒன்பான் என்பதைக் குறிப்பிடுவதாகக் கருதலாம்.

குறிப்பு: இந்த முத்திரையில் ஒன்பது என்ற எண்ணின் வடிவம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது

பிச்சாடனனும், பினாகபாணியும் சிறப்புடைய வெளிப்பாடுகள்

॥ ४ ॥

சதுர வடிவிலான ஒரு முத்திரை சிந்துவெளிப் பகுதியில் மேற்கொண்ட அகழாய்வின் போது கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த முத்திரையில் வலமிருந்து இடமாக முறையே; இரண்டு குறியீடுகளும் ஒரு எழுத்துருவும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

கீழ் பகுதியில் திமில் இல்லாத எருது வகையைச் சார்ந்த ஒத்தக் கொம்பன் உருவமும், பிரம ஞான குறியீடும் காணப்படுகின்றன.

இந்த முத்திரையை வலமிருந்து இடமாக; பிச்சாடனன், பினாகபாணி ந எனப்படிப்போம்.

பிச்சாடனன் - சிவபெருமானின் வெளிப்பாடுகளில் ஒன்று.

பினாகபாணி - சிவபெருமானின் வெளிப்பாடுகளில் ஒன்று.

ந - சிறப்பு, மிகுதி எனப்பொருள்.

மேற்கண்டதன் வாயிலாக பிச்சாடனனும், பினாகபாணியும் சிறப்புடைய வெளிப்பாடுகள் என்பதைக் குறிப்பிடுவதாகக் கருதலாம்.

சிவபெருமானின் வெளிப்பாடுகளான பெருமைக்குரிய அமைதிகள்

உருளை வடிவிலானதொரு முத்திரை சிந்துவெளிப் பகுதியில் மேற் கொண்ட அகழாய்வின் போது கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

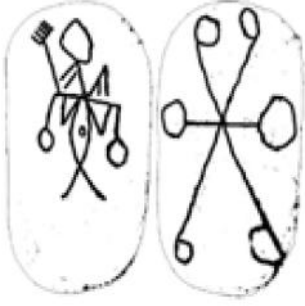
இந்த முத்திரையில் வலமிருந்து இடமாக மூன்று குறியீடுகள் ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்தும் ஐந்து எழுத்துக்களும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த முத்திரையை வலமிருந்து இடமாக; சண்டேசன் + பினாகபாணி + பிச்சாடனன் + உ + அன் + உ + ப+ண் எனப் படிப்போம்.

உ - சிவபிரான்; அன்- ஆண்பால் விசுதி, தன்மை, பெருமை; பண்- அலங்காரம், அமைவு (அமைதி) எனப் பொருள் அறியலாம்.

இந்த முத்திரை சண்டேசன், பினாக பாணி, பிச்சாடனன் ஆகிய மூன்றும் அருள்மிகு சிவபெருமானின் வெளிப் பாடுகளான பெருமைக்குரிய அமைதிகள் என்பதைக் கூறுவதாகக் கருதலாம்.

பிச்சாடனன் ஆறு நீர்ச்சால் சூடி என்னும் அருள்மிகு சிவபெருமான்

சிந்து சமவெளி பகுதியில் மேற் கொண்ட அகழாய்வின் போது நீள் சதுரவடிவிலான முத்திரைஒன்று கண்டெடுக்கப் பட்டுள்ளது.

அதன் முன் புறத்தில் சீ உஞ் (சவிருத்தி) எனும் சொற்களுடன் அருள்மிகுபிச்சாடனன் திருவுருவமும், பின் புறத்தில் ஆறு கோடுகளின் முனையில் ஆறு வட்டங்கள் (நீர்ச் சால்கள்)

சூடியது போன்று பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த முத்திரையின் இருபுறங்களை இடமிருந்து வலமாகவும் மேலிருந்து கீழாக சீ உஞ் (சவிருத்தி) பிச்சாடனன் ஆறு நீர்ச் சால் சூடி எனப் படிக்கலாம்.

சீ என்பது திரு/அருள்மிகு; உஞ்சவிருத்தி பிச்சாடனன் என்பது அரிசி பிச்சையெடுத்து வாழ்க்கை நடத்தும் பிச்சாடனன்; ஆறு நீர்ச்சால் சூடி என்பதை ஆறுநீர்ச்சால் எனும் அறுவகை அரிசிகளான அருணாவரிசி, உலுவாவரிசி, ஏலவரிசி, கார்போகரிசி, வெட்பாலையரிசி ஆகியவற்றை பிச்சையாக எடுத்த கங்கை நதியைத் தலையில் அணிந்த சிவபொருமான் எனத் தமிழ் அகராதியின் வாயிலாகப் பொருள் அறியலாம்.

இந்த முத்திரையின் இருபுறங்களும், அறுவகை அரிசி உணவை பிச்சையாக எடுத்து வாழ்க்கை நடத்தும் பிச்சாடனன் ஆறு நீர்ச் சால் சூடி என்னும் அருள்மிகு சிவபொருமான் எனக் குறிப்பிடுவதாகக் கருதலாம்.

செல்வச் சிறப்புக்களுடன் நீடு வாழ்க

H-27A, M-1933A ஆகிய அடையாளஎண்கள் கொண்ட இரண்டு முத்திரைகள் அரப்பாவிலும், மோஹெஞ் சொ-தரோவிலும் மேற் கொண்ட அகழாய்வின் போது கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அவை ஒவ்வொன்றிலும் ஒரே மாதிரியான ஐந்து எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை இடமிருந்து வலமாக;

(சீ + வ) + (சீ + ருள்). சீவ சீருள் எனப்படிப்போம்.

சீவ - நீடுவாழ்க

சீருள் - செல்வம்

செல்வம் என்பதற்கு கல்வி, அழகு, செழிப்பு, நுகர்ச்சி, துறக்கம், ஐசுவரியம், மகளிரின் கொஞ்சற் பேச்சு எனத் தமிழ் அகராதி பொருள் கூறுகிறது.

மேற்கண்டவற்றின் அடிப்படையில் இந்த முத்திரைகள், இவ்வுலகில் நிரந்தரமாக எவரும் உயிர் வாழ இயலாது. ஆனால் வாழ்நாள் முழுமையும் கல்வி, அழகு, செழிப்பு, நுகர்ச்சி, துறக்கம், ஐசுவரியம், மகளிரின் கொஞ்சற் பேச்சு ஆகிய செல்வச் சிறப்புடன் பிறர் நீடு வாழ்க என வாழ வாழ்த்தலாம் என்ற வாழ்வியல் தத்துவத்தை உணர்த்துவதாகக் கருதலாம்.

முடிவுரை

சிந்து சமவெளி முத்திரைகள் கூறும் அருள்மிகு சிவபெருமானின் மகிமைகள் என்னும் இந்நூலில் சிந்து சமவெளி நாகரிகம் பற்றியும், அந்நாகரிகத்திற்கு அடையாளமான முத்திரைகள் பற்றியும், அவற்றில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள குறியீடுகள், எழுத்துக்கள் வாயிலாக அருள்மிகு சிவபெருமானின் மகிமைகளை படித்தறிந்து மகிழ்ந்து மனத் தெளிவு பெற்றோம். மேலும் இந்நூலினை ஆதாரமாகக் கொண்டு கீழ்க்கண்ட தெளிவான முடிவுக்கு வந்து தேவையற்ற வாக்கு விவாதங்களுக்கு தீர்வாக கீழ்க்கண்ட முடிவுகளை வருங்கால சந்ததியருக்கு விட்டுச் செல்வோமாக.

01. சிந்து சமவெளி முத்திரைக் குறியீடுகளையும் எழுத்துக்களையும் படித்து தமிழ் அகராதியின் துணையுடன் தெளிவாகப் பொருள் அறியமுடிவதால் அவை பழந்தமிழ் மொழியைச் சார்ந்தவை. சிந்து சமவெளி நாகரிகம் 7500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட பழந்தமிழர் நாகரிகம்.

02. சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தைச் சார்ந்த பழந்தமிழ் குடிமக்கள் இயற்கையையும் சிவபெருமானையும் அவரது வெளிப்பாடுகளையும் வழிபட்டுள்ளனர். யாகங்கள் செய்வதாலோ, மந்திரங்களை உச்சரிப்பதாலோ இறைநிலையை அடைய முடியாது என்பதை நன்குணர்ந்து முத்திரைகளில் பதிவு செய்துள்ளனர்

03. இறைநிலை அடைவதற்கு அருள்மிகு சிவபெருமானின் மகிமைகள் பலகாலம் நிலைத்திருக்கும் வகையில் சிந்து சமவெளி முத்திரைகளில் பல முக்கிய வாழ்வியில் தத்துவங்களை பதிவு செய்துள்ளனர்.

04. சிவபெருமானிடமிருந்து வெளிப்பட்ட ஆன்மாக்களே உலகின்பல் வேறு சீவராசிகளின் உடலில் உயிராக சீவிக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். பிறர் வாழ்தாம் வாழவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தில் சீவசீருடன் வாழ்க என வாழ்த்தியுள்ளனர்.

ஆய்வுக்கு உதவிய நூல்கள்

01. Jagat Pati Joshi & Asko Parpola, 1987, **Corpus of Indus Seals & inscriptions Vol.1, collections in India**, Published by: Suomalainen Tiedekatemia, Finland.
02. Iyavatham Mahadevan, 1977, **Concordance of The Indus Scripts- Texts & Tables**. Published by: Archaeological Survey of India, New Delhi.
03. T.L.SubashChandira Bose. Er.Anitha Kumar, M.Pandurangan, Dr.V.Ramkumar, TM R.Veerasekaran, 2018, **Ancient Thamizh-The Faculty of Harappan Symbols and Scripts**, Published by: A Center for Ultimate Studies, Tiruchirapalli-01.
04. தி.லெ.சுபாஸ் சந்திர போஸ், அனிதா குமார், மா.பாண்டுரங்கன், **சிந்துவெளி பழந்தமிழர் உயிருரு இலக்கணம் 2019**, தொ(ல்)லியல் ஆய்வு மையம் , திருச்சி-1
05. Translated by Bruno Dagens, 1985, **Mayamata, An Indian treatise on Housing Architecture and iconography**, Published by: Sitaram Bhartia Institute of science & research, N.D.
06. மொழி பெயர்ப்பு முனைவர். எஸ்.பி. சபாரத்தினம், 1997, **மாயன் ஐந்திறம்**, வெளியீடு: வாஸ்து புருஷ வெளியீடு மையம், திருவள்ளூர் நகர், சென்னை-41.
07. ஆறுமுக நாவலர். 2006, **சூடாமணி நிகண்டு**, வெளியீடு: கோல்டன் அச்சகம், சென்னை.
08. முனைவர். எஸ்.வி. சுப்ரமணியன். 1999, **மெய்யப்பன் தமிழ் அகராதி**, வெளியீடு: மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை-108.
09. லேனா.தமிழ்வாணன், 1992, **சிவபுராணம்**, வெளியீடு மணிமேகலைப் பிரசுரம். சென்னை-17.
10. ஜெ.மணிவாசன், 2014, **திருமந்திரம்**, உமா பதிப்பகம், சென்னை=1
11. ரிஷபானந்தர், 2001, **சித்தர்கள் கண்ட மானுட ரகசியம்**, வெளியீடு சங்கர் பதிப்பகம், சென்னை-6.

குறிப்புக்கள்